

OPENBARING HOOFDSTUK 21

DE NIEUWE HEMEL EN DE NIEUWE AARDE

EN HET NIEUWE JERUZALEM

De zeven zegels op de boekrol (5:1) dat Gods eeuwige raadsplan aangaande de Kerkgeschiedenis binnen de wereldgeschiedenis bevat, waren gebroken en de hele geschiedenis is in vervulling gegaan. De periode beschreven in de boekrol is voorbij gegaan. De eeuwige toestand is aangebroken.

Openbaring 21:1 tot 22:5 is een beschrijving van het toekomstige verlore universum dat voorafgeschaduwd wordt in de tegenwoordige verlore Kerk/Gemeente. Elk waarheid in Openbaring 21:1 tot 22:5 heeft betrekking op het ideaal van de Kerk in de tegenwoordige tijd vóór de wederkomst van Christus en op de werkelijkheid van de Kerk in de eindtijd ná de wederkomst van Christus! Dit is een symbolische beschrijving van de ideale Kerk vóór de wederkomst van Christus en de werkelijke Kerk ná de wederkomst van Christus!

DEEL 1. Openbaring 21:1-8. DE NIEUWE HEMEL EN DE NIEUWE AARDE.

(1) De hemel en de aarde (21:1a)

21:1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren eens en voor altijd (aoristus tijd) voorbijgegaan. De eerste hemel en eerste aarde zijn eens en voor altijd voorbijgegaan (6:14; 20:11; zie Jesaja 34:4; Matteüs 24:29; Hebreëen 1:10-12; 2 Petrus 3:10-12). De tegenwoordige hemel en aarde vluchtten voor het aangezicht van Christus bij Zijn wederkomst (20:11). “De tijden waarin alle dingen worden hersteld” (Handelingen 3:21-23) waren aangebroken. De tijd waarin de schepping was onderworpen aan de zinloosheid ... door de slavernij van het verderf” (Romeinen 8:19-21; zie Genesis 3:17-19; 5:29) was tot een eind gekomen. “Het onwankelbaar Koninkrijk” (Hebreëen 12:28; zie Daniël 2:44) heeft haar finale fase bereikt (zie 11:15). Johannes ziet een nieuwe hemel en een nieuwe aarde (zie Jesaja 65:1,17; 66:22).

De wederkomst (Grieks: parousia) (2 Petrus 3:4) van Jezus Christus komt op “de dag van de Heere” (Hebreeuws: jom JaHWeH; Grieks: hemera kuriou). Het komt “als een dief” (2 Petrus 3:10). Het is “de dag van het oordeel en van het verderf van de goddeloze mensen” (2 Petrus 3:7). Dit is de dag dat de hemelen met gedruis voorbijgaat en de elementen brandend vergaan en de aarde en de werken daarop gevonden (blootgelegd) zullen worden” (2 Petrus 3:10; zie Matteüs 10:26). Dit is de dag waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan, en de elementen brandend zullen wegsmelten” (2 Petrus 3:12). Op de dag van de wederkomst zal Gods belofte aangaande een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont (2 Petrus 3:7-13) in vervulling gaan.

De nieuwe hemel en de nieuwe aarde zullen *niet een ander* hemel en aarde, maar *een vernieuwde en getransformeerde* hemel en aarde zijn. Het zal hetzelfde universum zijn, maar dan vernieuwd! Het vers in 2 Petrus 3:10 betekent dat het tegenwoordige universum zal voorbijgaan en plaats maken voor een vernieuwd universum. De structuur van de elementen op deze aarde zal in het vuur desintegreren. En de tegenwoordige aarde met alles wat de mens bereikt heeft zal gevonden, (ontmaskerd, blootgelegd) worden. Alles in deze tegenwoordige schepping zal niet vernietigd of herschapen worden, maar zal *hersteld* worden (Handelingen 3:21)!

Het woord ‘nieuw’ wordt gebruikt in tegenstelling tot iets wat oud is in de zin van wat verouderd is en vervangen moet worden door wat nieuw is: een nieuw verbond verplaatst het oude verbond (Hebreëen 8:8); een nieuw hemel en nieuw aarde verplaatst de oude (21:1; 2 Petrus 3:13). Het is nog steeds het oude universum en de oude aarde, maar in de zin van *vernieuwd, verjongd en getransformeerd!* Het oude universum waar de draak, het beest, de valse profeet en de grote hoer hun boze plannen uitvoerden zal volledig verdwijnen! Dat is een grote bemoediging voor christenen!

Vraag. Waar zullen christenen na de wederkomst van Christus wonen? In de hemel of op de aarde?

Voor de wederkomst van Christus. De geesten van gestorven gelovigen gaan naar de hemel, de plaats waar God woont (2 Samuël 12:23; Prediker 12:7; Lukas 16:22; 2 Korintiërs 5:1; Filippiëzen 1:23; Openbaring 20:4). ‘Hemel’ is dan symbolisch ‘het paradijs’ (Lukas 23:43; 2 Korintiërs 12:3-4; Openbaring 2:7).

Na de wederkomst van Christus. De uiteindelijke bestemming van christenen is niet het paradijs! Het populaire geloof of voorstelling dat het paradijs een plaats van genot in de hemel is, is niet waar. De uiteindelijke bestemming van christenen is de nieuwe aarde, dat veel meer dan een paradijs zal zijn! Het oude paradijs op de aarde was een kleine tuin met vruchtbomen ergens in het Midden Oosten. Maar de nieuwe aarde zal de hele volkomen vernieuwde aarde omvatten (Romeinen 4:13; 8:19-21)! In het oude paradijs kon de satan binnenkomen en mensen konden geestelijk, fysiek en eeuwig sterven! Maar de nieuwe aarde zal de plaats van gerechtigheid zijn en niets wat verwerpelijk is zal er binnenkomen (2 Petrus 3:13; Openbaring 21:27)! Op de nieuwe aarde zal geen Satan, zonde of dood meer zijn (Openbaring 21:4)!

Op de laatste oordeelsdag zullen de engelen van Christus alleen de mensen die anderen ten val gebracht hebben en de wetten verkracht hebben uit zijn Koninkrijk rooien en in de hel werpen (Matteüs 13:41-42). Alles en iedereen op aarde die zondig is zal door het vuur blootgelegd worden en wegsmelten. De oude hemel (universum) en aarde zullen vernieuwd worden tot de nieuwe hemel en de nieuwe aarde (2 Petrus 3:10-13).

(2) De zee (21:1b)

En de zee was (onvoltooid tegenwoordige tijd) er niet meer. In de Bijbel is de zee een symbool van de machten van vormloosheid, leegheid en duisternis (zie Genesis 1:2), een symbool van het zeemonster uit de diepte (Job 7:12) en een symbool van de machten die uit de diepte van de aarde losbarsten (Job 38:8-11). De zee is een symbool van vijanden die zonder rede haten (Psalm 69:1-4), een symbool van onrust en conflict en een beeld van de boze machten van de chaos dat het leven bedreigt. De zee is een figuurlijke uitdrukking voor de boze volken: de Assyriërs met hun koning (Jesaja 8:7-8), de volken die woeden en natiën die tieren (Jesaja 17:12-13) en van volken als Egypte en Assyrië die moeilijkheden veroorzaken (Zacharia 10:11). De zee is een symbool voor de goddeloze volken die het beest en de koningen met hun wereldrijken voortbrengen (Daniël 7:2,3,17), een symbool voor de volken die de antichrist (het beest uit de zee) aanbidden (13:1). De zee is een beeld van volken, menigten, naties en talen waarop Babylon, de grote hoer, zit, d.w.z., de volken die door de antichristelijke verleidingen van de satan beheerst worden (17:15).

Dus, de zee is een symbool van de volken van de wereld in hun onrust en conflict, *de volken als de broedplaats voor alle goddeloze en onrechtvaardige machten*. Op de nieuwe aarde zal er geen plaats meer zijn voor dergelijke goddeloze en onrechtvaardige volken¹! Dat is een grote bemoediging voor christenen!

Vraag. Waarom zal er geen zee op de nieuwe aarde meer zijn?

Voor de wederkomst van Christus. “De zee” is een symbool voor de beroering, onrust, razernij en conflict van de goddeloze volken (Jesaja 8:7; Jesaja 17:12). Het is een beeld van de boze machten van chaos die het leven bedreigen. Het vertegenwoordigt de landen, volken en stammen die “het beest dat uit de zee opkomt” (de antichrist) (Openbaring 13:1; zie Daniël 7:2-7) en “het grote Babylon, moeder van alle hoeren en van alle gruwelijkheden ter wereld die aan waterstromen zit” (Openbaring 17:15) aanbidden.

Na de wederkomst van Christus. “De zee is er niet meer” is geen verwijzing naar de oceanen of meren op de nieuwe aarde. Er zal op de nieuwe aarde geen enkel goddeloze en antichristelijke land, volk of stam meer zijn! Er zal geen boze en chaotische machten meer zijn! Er zal geen terreur of oorlog meer zijn! Alleen vrede zoals God alleen kan geven!

(3) De stad (21:2,9-10)

21:2 En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem.

JERUZALEM IS DE BRANDPUNT VOOR GELOVIGEN IN HET OUDE EN IN HET NIEUWE TESTAMENT.

Het Hemelse Jeruzalem (of het Nieuwe Jeruzalem) was het brandpunt voor gelovigen gedurende de oudtestamentische periode en gedurende de nieuwtestamentische periode. Het was het punt waarop Gods volk als Abraham (2167 - 1992 v.C.) zelfs vóór de Joden als volk bestond (1877 - 1447 v.C.) en vóór de aardse stad Salem (Jeruzalem)(zie Genesis 14:18-20) aan Israël behoorde (zie Hebréeën 11:10,14-16)!

Het Hemelse Jeruzalem (of het Nieuwe Jeruzalem) bleef het punt waarop gelovigen in Israël zich richtten zelfs nadat Israël in ballingschap weggevoerd werd en nadat het aardse Jeruzalem vernietigd werd (586 v.C.) (zie Psalm 137:1,5,6; Jesaja 2:2-4; 54:1-14; 60:1-5,10-22)! De beschrijving van Jeruzalem in het Oude Testament is duidelijk dat van het Hemelse Jeruzalem of het Nieuwe Jeruzalem: het wordt gebouwd met edelgesteente (Jesaja 54:11-12) en het heeft al de kenmerken van het Nieuwe Jeruzalem (Jesaja hoofdstuk 60). Het wordt genoemd, ‘De HEER IS DAAR’ (Ezechiël 48:35; zie Jesaja 12:6; Openbaring 21:3). “De HEERE is een toevlucht voor Zijn volk en een vesting voor de Israëlieten” (Joel 3:16).

Het Hemelse Jeruzalem (of het Nieuwe Jeruzalem) was ook het brandpunt voor de Joodse en niet-Joodse gelovigen gedurende de nieuwtestamentische periode (Galaten 4:24-27; Filippenzen 3:20; Kolossenzen 3:1-4; 2 Timoteüs 4:18; Hebréeën 12:22-24; 13:14). De apostel Paulus vergelijkt het Hemelse Jeruzalem met het aardse Jeruzalem in Palestina (50 n.C.). Het aardse Jeruzalem bleef maar kinderen produceren die slaven van de wet waren. Zij zullen nooit een deel hebben in Gods erfdeel. Het Hemelse Jeruzalem baart kinderen in de kracht van de Heilige Geest en zij zijn allemaal vrij. Zij zijn kinderen van de verbondsbelofte die alle beloften van God zullen erven (Galaten 4:21-31; zie 2 Korintiërs 1:20). De kinderen van het Hemelse Jeruzalem zullen veel meer zijn dan de kinderen van het aardse Jeruzalem (Jesaja 54:1; Galaten 4:27)! Dat is een grote bemoediging voor christenen!

Het Hemelse Jeruzalem (of het Nieuwe Jeruzalem) bleef het punt waarop Joodse en niet-Joodse christenen zich richtten nadat het aardse Jeruzalem voor een tweede keer vernietigd werd (70 n.C.) (zie 11:1-2; 21:2; zie Lukas 21:20-24)!

Het Hemelse Jeruzalem (of het Nieuwe Jeruzalem) wordt vergeleken met het aardse Jeruzalem in Palestina (95-96 n.C.). Het aardse Jeruzalem heeft Christus gekruisigd en wordt symbolisch ‘Sodom’ genoemd (omdat zij immoreel is) en Egypte (omdat zij Christenen op gewelddadige wijze vervolgde) (11:8). Het hemelse Jeruzalem verhoogt Christus en wordt ‘heilig’ genoemd (omdat zij afgezonderd wordt van de zonde en toegewijd wordt aan God) (11:2) en zij wordt ‘nieuw’ genoemd (omdat zij helemaal vernieuwd wordt) (21:2).

¹ Denk aan de volken die terreurgroepen voortbrengen.

Het Hemelse Jeruzalem (of het Nieuwe Jeruzalem) is een Bijbels symbool van de Gemeente van God, de gemeenschap van oprechte gelovigen, d.w.z. De Kerk/Gemeente in beide het Oude Testament (Psalm 107:32) en in het Nieuwe Testament (Matteüs 16:18)! De Auteur van het Nieuwe Testament gebruikt deze figuurlijke beschrijvingen van 'Sion' en 'Jeruzalem' in het Oude Testament om beide het hemelse Jeruzalem vóór de wederkomst van Christus en het Nieuwe Jeruzalem na de wederkomst van Christus te beschrijven (zie 21:12,14)! Het is niet het aardse Jeruzalem, maar het Hemelse Jeruzalem dat centraal staat in het Oude Testament en in het Nieuwe Testament!

Het Hemelse Jeruzalem zal bij de wederkomst van Christus voltooiing en volmaaktheid bereiken in het Nieuwe Jeruzalem.

JERUZALEM IS EEN SYMBOOL VOOR GODS VOLK.

Er bestaan verschillende symbolen voor Gods volk in de Bijbel: de wijngaard van de HEER (Jesaja 5:1-7), de stad Jeruzalem (Jesaja 52:9), de bruid van God (Jesaja 62:5), de kudde van de Herder Christus (Johannes 10:16), de ranken van de wijnstok (Johannes 15:1-5), het Lichaam van Christus (1 Korintiërs 12:12-13), de huisgenoten van God (Efeziërs 2:19), de tempel van God (Efeziërs 2:21-22), de bruid van het Lam (21:9), enz.

Voor de eerste komst van Christus. De gelovigen in het Oude Testament verwachtten "de stad die fundamenten heeft, waarvan God de Bouwer en Ontwerper is". Zij verlangden naar een beter vaderland, een hemels vaderland" (Hebreeën 11:10,16). De gelovigen gedurende de oudtestamentische periode zouden alleen tot volmaaktheid komen samen met de christenen in de nieuwtestamentische periode (Hebreeën 11:39-40).

Voor de eerste komst van Christus maakte de HEER Zijn verbond met Sara en haar zoon Izak en niet met Hagar en haar zoon Ismaël. De kinderloze Sara zou de moeder worden van volken en koningen (Genesis 17:16,19-21). De profeet Jesaja zag de aardse Sion (Jeruzalem) beroofd van haar kinderen, omdat zij in ballingschap ging. Maar de HEER profeteerde dat hoewel zij nu kinderloos was, zij meer vruchtbaar dan ooit zou worden (Jesaja 54:1-3).

Bij de eerste komst van Christus. Het verbond dat God met Abraham, Izak en Jakob maakte werd uiteindelijk gerealiseerd in de mensen uit alle volken die in Jezus Christus gingen geloven (Galaten 3:6-7,16-17,26-29). Het Hemelse Jeruzalem, het Jeruzalem dat boven is zal een talrijk nageslacht op de aarde hebben.

Voor de wederkomst van Christus. De gelovigen in het Nieuwe Testament hebben op deze aarde geen blijvende stad (Hebreeën 13:14), maar zijn al gekomen tot de Hemelse Jeruzalem, de stad van de Levende God (Hebreeën 12:22). Zij zijn burgers van het Hemelse Jeruzalem (Filippenzen 3:20). Het Hemelse Jeruzalem bestaat uit God, de Rechter van alle mensen, Christus de Middelaar van het nieuwe verbond, en tienduizendtallen van engelen (Hebreeën 12:22,24). De geesten van gestorven gelovigen, die gedurende de oudtestamentische en nieuwtestamentische perioden gestorven waren (Hebreeën hoofdstuk 11), zijn al in het hemelse Jeruzalem (Hebreeën 12:23)! Alle christenen die nog op de aarde leven vormen 'de Kerk/Gemeente van de eerstgeborenen' op de aarde, hun namen staan al opgetekend (geregistreerd) in de hemel (Hebreeën 12:23) en ook zij verwachten het Hemelse Jeruzalem dat zal neerdalen op de nieuwe aarde (Hebreeën 13:14).

Voor de wederkomst van Christus is de aardse stad Jeruzalem figuurlijk een symbool van het oude verbondsvolk dat nog in slavernij (aan de wet) leeft, terwijl het Hemelse Jeruzalem figuurlijk een symbool is van het nieuwe verbondsvolk dat vrij is.

Paulus vergeleek niet het tegenwoordige Jeruzalem met het toekomstige Jeruzalem, maar wel het tegenwoordige vleselijke Jeruzalem (het Joodse volk, "het Israël naar het vlees")(1 Korintiërs 10:18) met het tegenwoordige geestelijke Jeruzalem, de Kerk/Gemeente, "het Israël van God"(Galaten 6:16)!

Hagar, de letterlijke berg Sinai in Arabië en het aardse Jeruzalem met haar kinderen liggen op één lijn: zij vertegenwoordigen vleselijk Israël (de Joden) die Jezus Christus en Zijn evangelie hebben verworpen (zie Matteüs 23:37). Zij vertegenwoordigen ook de mensen die proberen naamchristenen te veranderen in Joden (Galaten 6:12)! Zij maken zichzelf tot slaven van de wet van Sinai, omdat zij menen dat zij met hun werken het koninkrijk van God kunnen binnengaan, vooral door strikt gehoorzaamheid aan de wet en alle ceremoniële regels die zij met 613 toegevoegde wetten hebben uitgebreid. Zij hebben de wet veranderd in een ladder waardoor zij denken dat zij tot God in de hemel kunnen opklimmen en een plaats in de hemel kunnen verwerven. Maar zij hebben het mis, want de letterlijke berg Sinai staat niet in het Beloofde Land, maar in de woestijn van Arabië (Galaten 4:24-25).

In tegenstelling liggen de figuurlijke Sara, de figuurlijke berg Sion (14:2; Hebreeën 12:22) en het figuurlijke Hemelse Jeruzalem met haar kinderen op één lijn: zij vertegenwoordigen geestelijk Israël (*Joden zowel als niet-Joden/heidenen*) die Jezus Christus hebben aangenomen (Galaten 4:26). 'Het Israël van God' is met Christus gekruisigd en is een nieuw schepping geworden (Galaten 6:12-16). Zij zijn werkelijk vrij (Johannes 8:31-36).

Toen Paulus sprak over het Jeruzalem dat boven is, dacht hij niet alleen aan de Triomferende Kerk in de hemel, maar ook aan de vele geestelijke zegeningen die vanuit de hemel neerdalen op de Strijdende Kerk op de aarde (zie Efeziërs 1:3), zegeningen die de Kerk/Gemeente op de aarde vormde, de Kerk op de aarde sterk beïnvloede, en toestanden in de Kerk op de aarde schept die tot een mate de toestanden in de Kerk in de hemel reflecteert. Hij noemt deze tegenwoordige Hemelse Jeruzalem "de moeder van ons allemaal". Zij heeft geestelijke kinderen die al in de hemel zijn (de geesten van de gestorven gelovigen uit het Oude Testament en het Nieuwe Testament). En zij heeft geestelijke

kinderen die nu nog op de aarde leven, als Paulus, de gelovigen in de gemeenten van Judea en de gelovigen in de gemeenten van Galatië. Hij noemt hen “de Kerk van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn” (Hebreeën 12:23). *Alleen in een figuurlijke zin* hebben christenen God als hun ‘Vader’ en de Kerk/Gemeente als hun ‘moeder’. Maar als het Hemelse Jeruzalem ‘de moeder van ons allemaal’ genoemd mag worden, (Galaten 4:26), dan mag de Kerk/Gemeente ook “het Israël van God” genoemd worden. Het bestaat uit Joden en niet-Joden (heidenen) die in Jezus Christus geloven en behoren aan ‘de nieuwe schepping’ in Jezus Christus (Galaten 6:14-16).

Vraag. Wat symboliseert de heilige stad, het Nieuwe Jeruzalem die uit de hemel neerdaalt?

Babylon and Jeruzalem. Terwijl “de stad Babylon” een symbool van de ongelovige en onheilige mensen en de oude orde op aarde is (Openbaring 17:1-2,5,18), is “de heilige stad, het Nieuwe Jeruzalem”, een symbool van Gods gelovige en heilige mensen en de nieuwe orde (Hebreeën 11:9-10,13-16).

Het Hemelse Jeruzalem en het Nieuwe Jeruzalem. Beide het Hemelse Jeruzalem en het Nieuwe Jeruzalem zijn geen letterlijke steden, maar symbolen van de gemeenschap van Gods volk (de kerk/Gemeente van gelovigen). Na het laatste oordeel in de lucht zal het Hemelse Jeruzalem (Christus en zijn Gemeente die bestaat uit alle gelovigen in Christus) neerdalen op de nieuwe aarde als het Nieuwe Jeruzalem (Openbaring 20:11 – 21:2). En God in Christus zal te midden van de gelovigen op de nieuwe aarde wonen (Openbaring 21:3).

Voor de wederkomst van Christus. Alle gelovigen worden “het Hemelse Jeruzalem” genoemd (Galaten 4:21-31; Hebreeën 12:22-24; Hebreeën 13:14). In het Oude Testament worden de gelovigen al symbolisch “de bruid van God” (Jesaja 62:5) en “de vrouw van God” (Jesaja 54:1,5-6,11) genoemd. In het Nieuwe Testament worden de gelovigen “de bruid, de vrouw van het Lam” genoemd (Openbaring 21:9-10; 2 Korintiërs 11:2-3; Efeziërs 5:25-32).

Na de wederkomst van Christus. Alle gelovigen worden “het Nieuwe Jeruzalem” genoemd (Openbaring 21:1-2,9-11). Het Nieuwe Jeruzalem is het symbool voor de finale volmaakte fase van het Koninkrijk van God op de nieuwe aarde na de wederkomst van Christus. Het Nieuwe Jeruzalem wordt met prachtige termen omschreven, omdat niets in het heelal zo glorieus is als mensen die omgaan met de Levende God!

(4) De stad die aanhoudend neerdaalt (21:2b)

aanhoudend (onvoltooid tegenwoordige tijd) neerdalen van God uit de hemel. Drie keer wordt gezegd dat het Nieuwe Jeruzalem nu in de tegenwoordige tijd neerdaalt uit de hemel (3:12; 21:2,9-10). Telkens wanneer mensen op de aarde wedergeboren (van boven geboren) worden (Johannes 3:3-8) o.g.v. de eerste komst van Christus en Zijn volbracht verlossingswerk, dan “daalt het Nieuwe Jeruzalem neer vanuit de hemel op de aarde”! Dan “is het Jeruzalem dat boven is onze moeder” (Galaten 4:26).

Telkens wanneer vrede, recht en gerechtigheid in de harten en levens van Gods kinderen op de aarde gereflecteerd wordt (zie Jesaja 9:6-7; Jeremia 31:31-34), dan “daalt het Nieuwe Jeruzalem neer vanuit de hemel op de aarde”! Telkens wanneer mensen Gods wil op de aarde doen (Matteüs 6:10), dan “daalt het Nieuwe Jeruzalem neer vanuit de hemel op de aarde”. Samenvattend, wanneer ware gelovigen op de aarde overwinnen, dan “daalt het Nieuwe Jeruzalem vanuit de hemel neer op de aarde” in de zin dat het Hemelse Jeruzalem de Kerk/Gemeente op de aarde scheidt en sterk beïnvloed. Maar dit gebeurt in afwachting op de vervulling van de profetieën, omdat de volmaaktheid hoort tot de laatste dag. Daarom wordt het Nieuwe Jeruzalem in Openbaring 21:1 tot 22:5 voorgesteld als *een stad (i.e. Gemeente) dat nu al wordt wat het eenmaal in de voleinding volledig en volmaakt zal zijn!* Daarom staat er *dat de dingen die in de voleinding volkomen volmaakt zullen zijn, in principe nu al gebeuren!* Openbaring hoofdstuk 21 en 22 bevatten beloften, aansporingen en waarschuwingen voor de Strijdende Kerk nu: voor hen die nu dorst hebben (21:6), voor hen die nu overwinnen (21:7), voor hen die nu lafhartig en ongelovig zijn (21:8) en voor hen die nu de woorden van de profetie van dit boek in acht nemen (22:7). De dingen die in het boek Openbaring gebeuren, ingesloten de laatste twee hoofdstukken, “moeten met spoed gebeuren” (22:6). “De tijd (voor hun vervulling) is nabij” (22:10).

Voorbeelden van het Nieuwe Jeruzalem dat nu in de tegenwoordige tijd neerdaalt: Christus is nu bezig Zijn bruid voor te bereiden (21:2; zie 2 Korintiërs 11:2-3; Efeziërs 5:25-27). Christus is nu al bezig alle dingen nieuw te maken (21:5; zie 2 Korintiërs 5:17). Christus is nu al bezig het water van het leven aan dorstige te geven (21:6; zie Johannes 4:10,14; 7:37-39). Christus is nu al bezig Zijn verbondsvolk bijeen te brengen (21:7; zie 2 Korintiërs 6:16). Christus is nu al bezig Zijn volk met een muur te beschermen (21:12; zie Psalm 34:7; 139:5). Christus is nu al bezig om mensen van elke windrichting door de open poorten van Zijn Koninkrijk te trekken (21:12,13,25; zie Johannes 12:32). Christus is nu al bezig hen te bouwen op de twaalf fundamenten van Zijn apostelen (21:14; zie Efeziërs 2:19-22). Christus woont nu al geestelijk in hen als de kubus van het heiligdom (21:16; 1 Koningen 6:20; zie Johannes 15:5,7). Christus is nu al voortdurend toegankelijk voor zijn volk via de straten (21:21; zie Efeziërs 2:18; 3:12). Christus is nu al bezig Gods kenmerken (attributen) te openbaren door zijn licht (21:23; zie Jesaja 49:6; Johannes 1:18; 14:9; 2 Korintiërs 4:6; Handelingen 13:47). Christus houdt nu al de poorten open opdat mensen Zijn Koninkrijk binnen kunnen komen (21:25; zie Johannes 10:9; 6:37). Christus doet nu al de naties hun heerlijkheid en eer in Zijn Koninkrijk brengen (21:24,26; zie Jesaja 60:1-5; Matteüs 28:19; Openbaring 5:9). Nu al komt niets wat onrein is in Zijn Koninkrijk (21:8,27; zie Matteüs 25:10-11; 1 Korintiërs 6:9-10; Johannes 3:18,36). Christus is nu al bezig het eeuwige leven via de rivier van het water van het leven (i.e. de Heilige Geest) te schenken (22:1; zie Johannes 7:37-39). Nu al vertegenwoordigt de rivier van het water van het leven dat steeds breder en dieper wordt, de triomfantelijke vooruitgang van het evangelie in de wereld,

waardoor God Zijn genade van eeuwig leven aan mensen aanbied (22:1; lees Ezechiël 47:1-11; en zie Matteüs 13:31-33; 24:14; Handelingen 5:28; 17:6; 20:24-25). Nu al vertegenwoordigt de boom (bomen) van het leven met vruchten in seizoen de beschikbaarheid van eeuwig leven en de overvloed van het nieuwe leven (22:2; 2:7; lees Ezechiël 47:12 en zie Genesis 2:9; 3:22,24; Johannes 3:16; 10:10,28; Romeinen 8:32; Efeziërs 1:3). Nu al vertegenwoordigt de bladeren van de boom de beschikbaarheid van allerlei genezing van de volken (22:2; lees Ezechiël 47:12 en zie Matteüs 8:14-17; 11:5).

Openbaring hoofdstukken 21 en 22 is een boodschap van bemoediging en waarschuwing in de tegenwoordige tijd voor de Kerk/Gemeente. In de beschrijving van het Nieuwe Jeruzalem wordt niet nauw gedifferentieerd tussen de tegenwoordige tijd en de eeuwigheid. Het Hemelse Jeruzalem dat de Kerk/Gemeente op de aarde zo sterk beïnvloed en het Nieuwe Jeruzalem dat uiteindelijk volledig volmaakt zal zijn op de nieuwe aarde is één. Gods volk dat nu al deels in de hemel en deels op de aarde en uiteindelijk helemaal op de nieuwe aarde in de eeuwigheid zal zijn is één. Niettemin zijn haar omstandigheden nu op de aarde anders dan wat zij in de hemel zijn en op de nieuwe aarde zullen zijn! Enerzijds daalt het Nieuwe Jeruzalem nu al naar beneden op de tegenwoordige aarde, maar anderzijds zal de volledig vernieuwde en volmaakte aarde met mensen pas komen bij de wederkomst van Christus (Greijdanus)!

Zelfs in Openbaring hoofdstuk 22 is *de onvoltooid tegenwoordige tijd* niet uit het zicht verdwenen. Het is een boodschap van bemoediging en waarschuwing aan de Kerk/Gemeente terwijl de Kerk gebouwd, geheiligd, beschermd en vermenigvuldigd wordt in elke periode van de nieuwtestamentische Kerkgeschiedenis! De Kerk/Gemeente vandaag moet verkondigen en waarschuwen en de uitnodiging, beloften en dreigementen van Jezus Christus in het boek Openbaring verspreiden (zie 2 Timoteüs 3:16; Romeinen 15:4).

Het Hemelse Jeruzalem is “de moeder van alle gelovigen” in de tegenwoordige tijd. Vanuit de hemel geeft zij wedergeboorte aan haar kinderen op de aarde (Galaten 4:21-31). Hoewel velen van haar kinderen nog steeds op de huidige aarde zijn, zijn hun namen al geregistreerd in het boek van het leven in de hemel (Lukas 10:20; Hebreëen 12:23). Nu al worden hun levens vanuit de hemel volgens hemelse standaarden beheerst (Romeinen 8:5-11; Galaten 5:16-26). Nu al worden hun belangen vanuit de hemel bevorderd (Romeinen 8:28). Nu al is hun ware burgerschap en vaderland in de hemel (Filippenzen 3:20). Nu al is hun leven verborgen met Christus in God (Kolossenzen 3:3) en nu al zijn hun eeuwige erfenis veiliggesteld in de hemel (Johannes 14:1-4; Romeinen 8:17; 2 Korintiërs 1:20-22; 1 Petrus 1:4-5).

Hoewel christenen uiterlijk (lichamelijk) aftakelen, worden zij elke dag innerlijk (geestelijk) vernieuwd (2 Korintiërs 4:16-17). Christenen leven niet door aanschouwen, maar door geloof (2 Korintiërs 4:18; 5:7). Christenen zetten hun gedachten en gevoelens niet op de aardse dingen, maar op de dingen daarboven, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit (Kolossenzen 3:1-4). Christenen bidden met overtuiging en volle geloofs zekerheid tot God in de hemel (Hebreëen 4:14-16). En christenen hebben hoop (i.e. een zekere verwachting) als een anker voor de ziel dat vast en onwrikbaar is en reikt tot het binnenste deel van de hemel (Hebreëen 6:19-20).

Samenvatting. Enerzijds zijn ware christenen nu al tot de Hemelse Jeruzalem gekomen (Hebreëen 12:22-24), en anderzijds is het Nieuwe Jeruzalem nog bezig neer te dalen uit de hemel (3:12)! Maar dit alles blijft nog een verwachting dat de profetieën vervuld zullen worden, omdat de volmaaktheid hoort bij de dag van de wederkomst, de dag waarin alle dingen worden hersteld (Handelingen 3:21).

Vraag. Wat betekent het dat het Nieuwe Jeruzalem uit de hemel neerdaalt (onvoltooid tegenwoordige tijd)?

Het Nieuwe Jeruzalem is tegelijk ‘het perfecte ideaal’ en ‘de volmaakte werkelijkheid’.

Voor de wederkomst van Christus. Het Nieuwe Jeruzalem is *het perfecte ideaal* voor wat het volk van God zou moeten zijn op de huidige aarde! Daarom staan sommige werkwoorden in *de onvoltooid tegenwoordige tijd*: Het Nieuwe Jeruzalem is nu al bezig om neer te dalen uit de hemel naar de aarde (vergelijk de uitdrukking: “uw Koninkrijk kome” in Matteüs 6:10)(21:1); Christus is nu al bezig om mensen en dingen nieuw te maken (zie 2 Korintiërs 5:17)(21:5); Christus is nu al bezig om levenswater te geven aan mensen die dorst hebben (zie Johannes 7:37-39)(21:6); De bladeren van de levensboom brengt nu al genezing aan de volken (zie Matteüs 8:16-17)(22:2,5,6).

Na de wederkomst van Christus. Het Nieuwe Jeruzalem is *de volmaakte werkelijkheid* voor wat het volk van God zal zijn op de nieuwe aarde! Daarom staan andere werkwoorden in *het verleden tijd*: De eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbijgegaan (21:1); Er zal geen dood meer zijn, geen rauw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij. Er zal niets meer zijn waarop nog een vloek rust (21:4; 22:3). Wat in de Bijbel geschreven staat “is voltrokken” (21:6). De voltooid tegenwoordige tijd legt de nadruk erop dat deze volmaakte werkelijkheid voor eeuwig zal voortduren! De eeuwige God in Jezus Christus, die “de alpha en de omega, het begin en het einde” is, garandeert dat deze volmaakte werkelijkheid nooit zal voorbijgaan.

(5) De bruid (21:2c)

gereedgemaakt (voltooid tegenwoordige tijd) als een bruid die voor haar man sierlijk gemaakt is (versierd)(voltooid tegenwoordige tijd). Gods volk wordt voorgesteld als een bruid. Het Nieuwe Jeruzalem wordt getooid als een bruid. Het Nieuwe Jeruzalem is niet een letterlijke, maar een apocalyptisch beeld (symbool) van de bruid van Christus (21:2,9-10). In het Oude Testament worden de gelovigen niet alleen de bruid van God genoemd

(Jesaja 62:5), maar worden zij ook voorgesteld als een vestingstad met verlossing als muren, waarin de rechtvaardigen en trouwen binnengaan (Jesaja 26:1-2). Ook in het Nieuwe Testament worden de gelovigen de bruid van Christus genoemd (2 Korintiërs 11:2), maar ook voorgesteld als een hemelse stad (Galaten 4:26; Hebreeën 12:22). Daarom is het Nieuwe Jeruzalem *het volle getal van Gods volk in de oudtestamentische periode en de nieuwtestamentische periode die ooit op de aarde geleefd hebben, de gemeenschap van Gods volk* (zie Romeinen 11:25-26).

Gods volk wordt voorbereid voor de bruiloft van het Lam. Door heel de geschiedenis heen wordt Gods volk voorbereid voor deze laatste dag, voor de bruiloft van het Lam (19:7). Door heel de geschiedenis heen heeft Christus Zich aan hen gegeven - aan de Kerk/Gemeente in het Oude Testament (1 Petrus 1:10-12; Hebreeën 11:39-40) en aan de Kerk/Gemeente in het Nieuwe Testament. Hij heeft Zich aan hen gegeven om haar heilig en smetteloos te maken door haar te reinigen met Zijn Woord opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks (Efeziërs 5:25-27). Door heel de geschiedenis heen is Christus bezig Zijn volk in Zijn Kerk/Gemeente bijeen te brengen (zie de beloften, aansporingen en waarschuwingen in Openbaring hoofdstuk 2 en 3 en in 21:5-8 en Matteüs 3:11-12; 8:11-12; 22:1-14).

Bij de wederkomst van Christus zal *de bruiloft van het Lam plaatsvinden en de bruid zal figuurlijk gesproken de vrouw van het Lam worden* (21:9). Wat er in de geschiedenis gebeurde bereikt zijn vervulling bij de wederkomst van Christus. De bruiloft van het Lam zal tot in eeuwigheid duren!

De wederkomst van Christus (Matteüs 24:30-31; 2 Petrus 3:4) wordt 'de dag van de Heere' genoemd (2 Petrus 3:10), de dag waarop God alle dingen zal herstellen (Handelingen 3:21). De volgende gebeurtenissen vinden plaats bij de wederkomst:

- Christus zal met Zijn engelen in grote heerlijkheid verschijnen (Matteüs 24:30-31). Hij brengt de geesten (zielen) van alle gestorven heiligen met Zich mee (1 Tessalonicenzen 4:14).
- De gestorven lichamen van christenen en niet-christenen zullen tegelijk uit de dood opstaan (Johannes 5:28-29). De nog levende christenen zullen in een oogwenk veranderd worden (1 Korintiërs 15:50-53).
- Eerst zullen alle gelovigen weggerukt en opgenomen worden in de wolken naar een ontmoeting met de Heere in de lucht en door hen bewonderd te worden (Matteüs 24:40a,41a; 1 Tessalonicenzen 4:17; 2 Tessalonicenzen 1:10). Daarna, op dezelfde laatste dag, zullen alle ongelovigen/niet-christenen voor Zijn troon in de lucht gedreven worden om geoordeeld te worden (Matteüs 24:40b, 41b).
- In het laatste oordeel worden de ongelovigen van de gelovigen voor eeuwig gescheiden (Matteüs 3:12; 13:30,36-43; 25:31-46; 2 Petrus 3:7).
- Dan zal Christus ook het tegenwoordige universum en aarde vernieuwen (2 Petrus 3:10-13).
- Het Nieuwe Jeruzalem, die nu het totaal van Gods volk in de wereldgeschiedenis omvat, zal uit de hemel/lucht (de plaats waar God in Christus het laatste oordeel uitvoert) neerdalen op de nieuwe aarde (21:1).
- Het Nieuwe Jeruzalem zal volmaakt volledig zijn. God zal onder Zijn volk (bestaande uit gelovigen uit alle volken) op de nieuwe aarde wonen (21:3). Dan is de Kerk/Gemeente door alle eeuwen heen de finale fase van het zichtbare Koninkrijk van God op de nieuwe aarde geworden (het eeuwige Koninkrijk van God) (Matteüs 25:34; 1 Korintiërs 15:28; Openbaring 11:15).

Het Nieuwe Jeruzalem wordt met heerlijke woorden omschreven, omdat niets in het hele universum zo heerlijk is als zichtbare gemeenschap met God. Terwijl Babylon onheilig en oud was, is het Nieuwe Jeruzalem heilig en nieuw!

(6) Het verbond (21:3)

21:3 En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God (is) bij de mensen en Hij zal (toekomstige tijd) bij hen wonen. De stem is waarschijnlijk van een machtige engel die voor Gods troon staat (zie 19:5). Zijn stem moet overal gehoord worden. "Zie!" is een verwonderende en blijde schreeuw, want wat de gelovigen altijd door geloof konden zien, kunnen zij nu met hun ogen zien (zie 1:7).

Letterlijk staat er, "De tent (Grieks: skene) van God (is) bij de mensen, en Hij zal Zijn tent bij hen opslaan" (zie Jesaja 4:2-6; 8:14; Ezechiël 37:28). Zo vertrouwelijk zal de eeuwige omgang met God zijn dat Hij als 't ware bij hen woont (7:15)! God Die bij Zijn volk woont, is de essentie van verlossing. God persoonlijk kennen, wonen in Zijn zichtbare tegenwoordigheid, met Hem omgaan en Hem dienen is de essentie van het eeuwige leven (Johannes 17:3; zie Psalm 27:4)! Alle andere zegeningen van verlossing vloeit uit deze toestand voort. Op de nieuwe aarde zal de relatie met God de allerbelangrijkste gebeurtenis zijn.

Voor de nieuwe hemel en de nieuwe aarde was de woning van God in de hemel, terwijl mensen op de aarde wonen. Zonder Christus zou God helemaal onzichtbaar en ontoegankelijk gebleven zijn. Maar na de eerste komst van Christus is God zichtbaar en toegankelijk door het geloof in Christus. Na de wederkomst van Christus zal God volkomen zichtbaar en toegankelijk in Christus zijn. Nu al op de tegenwoordige aarde woont God onzichtbaar in de Kerk/Gemeente door de Heilige Geest (Efeziërs 2:19-22). Maar op de nieuwe aarde zal God zichtbaar in de Kerk/Gemeente door Jezus Christus wonen (21:22-23)! Door Christus zal God in het midden van Zijn volk (meervoud: volken, i.e. Gods volk dat bestaat uit gelovigen uit alle volken) wonen en de relatie met God zal persoonlijk en vertrouwelijk zijn.

en zij zullen Zijn volk (beter: volken)(meervoud) zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. De essentie van Gods verbond in het Oude Testament was, “Ik zal in uw midden wandelen. Ik zal u tot een God zijn en u zal Mij tot een volk zijn” (Leviticus 26:12). Deze verbondsbelofte werd eerst aan Abraham gegeven als ‘een eeuwig verbond’ (Genesis 17:7). Het werd vervolgens bevestigd aan Mozes (Exodus 6:2-7) en met het priesterlijke huis van Levi en het koninklijke huis van David als een verbond dat niet kan falen en ook niet verbroken kan worden (Jeremia 33:14-26). Na de ballingschap werd het nogmaals bevestigd met het overblijfsel van Gods volk als ‘het nieuwe verbond’ (Jeremia 31:31-34) en ten slotte bevestigd bij de eerste komst van Christus met Gods nieuwtestamentische volk (Handelingen 13:32-37,46-48; Galaten 3:6-29; Efeziërs 3:2-6; Hebreëën 8:6-13). De Levende God Die Zich in Jezus Christus heeft geopenbaard zal hun God zijn en zij zullen Zijn volk zijn (2 Korintiërs 6:16).

Bij de wederkomst van Christus zal Gods verbond uiteindelijk volkomen en volmaakt vervuld worden. Het meervoud ‘volken’ wordt gebruikt om aan te duiden dat Gods volk bestaat uit gelovigen uit vele volken op de aarde (zie 5:9-10; 7:9; 10:11; 11:9; 17:15) en ook waarschijnlijk om aan te duiden dat zij een hele grote schare zijn, een ontelbare aantal (als de stof van de aarde)(Genesis 13:15)(als de sterren in de hemel) (Genesis 22:17)(als het zand dat aan de oever van de zee is (Genesis 22:17)! De hele Bijbelgeschiedenis is een geschiedenis van Gods verbondsvolk binnen de wereldgeschiedenis (zie 2 Korintiërs 6:16; 1 Petrus 2:9-10; Openbaring 21:3,7). De hele Bijbel moet uitgelegd worden in het licht van Gods verbond met zijn volk gedurende de oudtestamentische periode en de nieuwtestamentische periode.²

(7) De vernieuwing (21:4-5a)

21:4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal (toekomende tijd) er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn eens en voor altijd (aoristus tijd) voorbijgegaan. ‘De eerste dingen’ betekent dat de oude orde van dingen is voorbijgegaan. Nu wordt de eeuwige relatie tot God en de zegeningen voor hen die in het Nieuwe Jeruzalem mogen wonen beschreven. God zal elke litteken en elk herinnering aan zonde en lijden op deze aarde wegnemen. Hij zal elke traan van hun ogen afvegen. (7:17; 21:4; zie Jesaja 25:8). Er zal geen dood meer zijn (21:4; 20:14; zie Jesaja 25:8; 1 Korintiërs 15:26,42-44,50-54; 2 Timoteüs 1:10), geen rouw of jammerklacht (21:4; zie Jesaja 35:10; 51:11; 65:19), of moeite (21:4). De oude orde is *eens en voor altijd* voorbijgegaan (2 Korintiërs 5:17). Hij zal de littekenen van onze zonden en ellende genezen. Hij zal ons voortdurend de ervaring van de volheid van het leven geven. Hij zal ons laten wandelen bij het licht van kennis, vreugde en heiligheid. En wij zullen zijn aangezicht zien.

Vergelijk de zegen van het Nieuwe Jeruzalem (de bruid van Christus) met de vloek van de oude Babylon (de grote hoer). Let op de dood en rouw, hongersnood en grote brandt, de afwezigheid van vreugde, muziek, zinvolle arbeid, licht en feesten in haar (18:8,21-23)!

21:5 En Hij Die op de troon zit (onvoltooid tegenwoordige tijd), zei: In de Bijbel openbaart God Zich als *één goddelijk wezen (natuur), maar met drie innerlijke onderscheidingen*: als de Vader (de Oorsprong van alle dingen), de Zoon (de Middelaar van alle dingen), en de Heilige Geest (de Een Die Christus op de aarde vertegenwoordigt en het volbrachte verlossingswerk van Christus op de levens van gelovigen op de aarde toepast) (zie Matteüs 28:19; 1 Korintiërs 8:6; Johannes 14:16-17; 16:13-15). Jezus Christus is ook de Middelaar van Gods oordeel (Johannes 5:22,27).

De Een Die op de troon zit is *God zoals Hij Zich heeft geopenbaard in Christus*, de Middelaar. In de openbaring van de hemel zit God op de troon (4:9-11). Bij Zijn troonsbestijging (na Zijn dood, opstanding en hemelvaart) staat het Lam in het midden van de troon, ontvangt Hij de boekrol verzegeld met zeven zegels (5:6-7) en zit Hij aan de rechterhand van God op Zijn troon (3:21). Vanaf Zijn eerste komst tot aan Zijn wederkomst zit Christus aan Gods rechterhand (zie Psalm 110:1; Matteüs 26:64; 1 Petrus 3:22). Bij Zijn wederkomst is de Een Die op de grote witte troon van oordeel zit (20:11) Christus, omdat God de Vader heel het oordeel aan de Zoon gegeven heeft (Johannes 5:22,27; Handelingen 10:42; 17:31; Matteüs 25:31-33; 1 Korintiërs 15:25; 2 Korintiërs 5:10; 2 Timoteüs 4:1). Op de nieuwe aarde zal de troon van God de Vader en God de Zoon (het Lam) één zijn (22:3) en het koningschap van God de Vader en God de Zoon zal eeuwig zijn (2 Petrus 1:11; zie Psalm 145:13; 146:10; Jesaja 9:6).

Zie, ik maak aanhoudend (onvoltooid tegenwoordige tijd) alle dingen nieuw. Omdat de nadruk ligt op het woord ‘alle dingen’ (alles) wordt het woord aan het einde geplaatst: “Ik ben nu bezig nieuw te maken alle dingen!” Vernieuwing wordt door Christus uitgevoerd, omdat de Een Die hier spreekt God in Christus is. Alles wordt vernieuwd: het universum en de aarde met alles erop; de mensen, de relaties en toestanden; de manier van bestaan, de vreugde in arbeid (zie Jesaja 43:18-21). Vernieuwing is NU al aan de gang. Let wel dat Hij niet zegt, “Ik zal alle dingen nieuw maken” alsof dat in de toekomst ligt. Hij zegt ook niet, “Ik heb alle dingen nieuw gemaakt” alsof de vernieuwing al voltooid is. Hij zegt, “Ik ben bezig alle dingen nieuw te maken!” God in Christus is NU en door heel de geschiedenis bezig alle dingen nieuw te maken (zie 2 Korintiërs 5:17) en dat wordt bij Zijn wederkomst volledig en volmaakt voltooid (zie Efeziërs 1:10). Christus is nu bezig alle dingen nieuw te maken! Dit aanhoudende vernieuwing is een aspect van het Nieuwe Jeruzalem dat aanhoudend neerdaalt uit de hemel in de tegenwoordige tijd (cf. 21:2)!

² De Bijbel zou dus niet in termen van ‘bedelingen’ uitgelegd moet worden. Gods ene verbond sluit de zgn. zeven bedelingen van futuristen uit!

Deze vernieuwing kan niet en zal niet uitgevoerd worden door mensen of hun regeringen op de aarde. Beter sociale diensten, beter onderwijs, beter wetgeving, beter verdeling van rijkdom, beter milieubeheer, enz. zonder de Heere Jezus Christus gaat niet de nieuwe of gouden eeuw inleiden! De christelijke boodschap is niet dezelfde als die van de communisten, socialisten of humanisten! Alleen God in Christus door Zijn Geest maakt alle dingen nieuw! Vernieuwing is holistisch. Christenen zijn niet alleen maar bezig met zieltjes te redden. Zij zijn ook bezig om lichamen, huwelijken, families, woonbuurten en zelfs volken te redden. Christenen strijden tegen leugens, immoraliteit en corruptie. Door het inzicht, wijsheid, kracht en creativiteit van Jezus Christus zijn christenen bezig om de sociale diensten, onderwijs, wetgeving, verdeling van rijkdom, milieubeheer, enz. nieuw en beter te maken! Maar de finale en volledige vernieuwing van alle dingen gebeurt alleen bij de wederkomst van Christus (zie Filippienzen 3:21; 1 Johannes 3:1-3).

Het woord 'nieuw' (Grieks: kainos) betekent dat wat oud is overbodig geworden is en door het nieuwe vervangen wordt. Het nieuwe is superieur van aard, kwaliteit en kwantiteit. Bijvoorbeeld, het nieuwe verbond verplaatst het oude verbond (Jeremia 31:31-34; Lukas 22:20; 1 Korintiërs 11:25; 2 Korintiërs 3:6; Hebreëen 8:8), de nieuwe mens verplaatst de oude mens (2 Korintiërs 5:17; Galaten 6:15); en het Nieuwe Jeruzalem verplaatst het oude Jeruzalem (eigenlijk ook een oude Babylon)(21:1; zie Galaten 4:25).

(8) De mondelinge traditie en het geschreven Woord (21:5b)

En Hij zei tegen mij: Schrijf (gebiedende wijs), want deze woorden zijn (onvoltooid tegenwoordige tijd) waarachtig en betrouwbaar. Het wordt niet gezegd wie spreekt. Het kan God of Christus of een engel zijn (1:1,3; 14:13; 19:9).

De mondelinge traditie en het geschreven Woord. Hij zegt niet, "Schrijf op dat deze woorden betrouwbaar en waar zijn". Hij zegt, "Schrijf deze woorden op, omdat zij betrouwbaar en waar zijn". *De mondelinge overlevering van de openbaring van Christus zou verloren kunnen gaan wanneer mensen sterven en generaties doorschuiven.* Daarom moeten de woorden van Jezus Christus opgetekend worden! *Het geschreven Bijbel is belangrijk* (Johannes 14:26; 16:13)! God of Christus wil niet dat wij op mondelinge tradities blijven steunen, maar dat wij op Zijn geschreven Woord blijven vertrouwen (Jesaja 8:1,19-20; Markus 7:1-13; 2 Timoteüs 3:16-17; 2 Petrus 3:1-2,16)! Wat aan Johannes geopenbaard werd, moet opgetekend worden (19:9; 22:6). Alle volgende generaties van mensen moeten ook deze openbaring kennen en geloven! Daarom werden deze dingen opgetekend (Johannes 20:30-31; 1 Johannes 5:13; Lukas 1:1-4). Daarom moeten christenen ook al hun leerstellingen en ethiek baseren op de juiste uitleg van de (geschreven) Bijbel en niet op menselijke of kerkelijke (mondelinge) tradities. En daarom worden christenen bevolen niet te gaan boven wat (in de Bijbel) geschreven staat (voltooid tegenwoordige tijd) (1 Korintiërs 4:6). De voltooid tegenwoordige tijd drukt uit dat dit al in het verleden gebeurde, maar dat het resultaat in de tegenwoordige tijd doorgaat!

(9) De Beginner en de Voleinder (21:6a)

21:6 En Hij zei tegen mij: Het is geschied (Grieks: gegonan < ginomai)(voltooid tegenwoordige tijd)(en de gevolgen blijven doorgaan). Er zijn twee gezichtspunten:

Van het gezichtspunt van mensen die aan het einde van de wereldgeschiedenis staan hebben al deze gebeurtenissen al plaatsgevonden en gaan de gevolgen door in de tegenwoordige tijd. Wat God ook al besloten heeft dat in Zijn eeuwige plan voor de hele wereld moest gebeuren, heeft al plaatsgevonden.

In Openbaring hoofdstuk 21 is de geschiedenis van de wereld en van Zijn Kerk/Gemeente tot een einde gekomen (zie 16:17). Deze woorden zijn de absolute vervulling van Gods woorden in Jesaja, "Zoals Ik het Mij voorgenomen heb, zo zal het gebeuren, en zoals Ik het besloten heb, zal het tot stand komen." "Want de HEERE van de legermachten heeft het besloten, wie zou het dan verijdelen? En Zijn hand is uitgestrekt, wie zou het dan afwenden?" (Jesaja 14:24,27). Wat God gepland heeft, is gebeurt en blijft voor eeuwig de enige werkelijkheid die doorgaat.

Van het gezichtspunt van God Die aan het begin van de nieuwtestamentische periode staat zullen al deze gebeurtenissen zeker plaatsvinden. God is de Eeuwige en voor Hem is geen verleden tijd, tegenwoordige tijd en toekomstige tijd. Wat God heeft besloten en heeft gepland is toen en nu zo zeker als of het al plaatsgevonden heeft! Daarom, wat ook al in de toekomst voor de geschapen mens ligt, is voor God een absolute bereikt feit, een afgesloten zaak en een tegenwoordige werkelijkheid!

Ik (ben) de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. In Openbaring 1:4 wordt God de Vader voorgesteld als 'Die is en Die was en Die komt'. Dit is de essentiële betekenis van Zijn persoonlijke Naam: JaHWeH (HEERE)(Exodus 3:13-15). Hij is de eeuwige Onveranderlijke en Getrouwe God in Zijn aard, plannen, woorden en daden. Vooral m.b.t. Zijn beloften en zijn dreigementen blijf Hij onveranderlijk. Zoals Hij Zich in het verleden heeft geopenbaard, zo toont Hij Zich in het heden en zal Hij Zich in de toekomst openbaren.

In Openbaring 1:8 maakt Jezus Christus dezelfde aanspraak. Degene Die in Openbaring 1:8 spreekt is Jezus Christus, omdat de onmiddellijke voorgaande en volgende context over Jezus spreekt (1:7,13). In vers 7, ziet Johannes de Heer op de wolken komen, in vers 8 hoort hij Hem spreken en in vers 13 zegt dat de stem hoorde tot "Iemand Die op de Zoon des mensen leek". Dus in vers 8 *beschrijft Jezus Christus Zichzelf*. Jezus Christus maakt dezelfde aanspraak ook in Openbaring 1:17, 21:6 en 22:12-13. Door vers 4 met vers 8 te vergelijken, zien we dat Jezus Christus aanspraak maakt dat Hij (God de Zoon) en God de Vader één goddelijke natuur zijn (Johannes 10:30), dat Hij volledige gelijk is aan God

de Vader, dat Hij de volledige, volmaakte en eeuwige zichtbare Beeld (openbaring) van de onzichtbare God aan mensen is, (Kolossenzen 1:15,19; 2:9; Hebreeën 1:3). Christus is de oorsprong van alle dingen in het universum en ook het doel van alles in het universum (Kolossenzen 1:16-17; zie Romeinen 11:36). Hij is van het absolute begin tot het absolute einde, d.w.z., Hij is de Eeuwige. Hij is Degene Die alles (het materiële en het geestelijke) omvat, Die alles draagt en alles bepaalt, d.m.v. Zijn kennis en vermogen. God openbaart Zichzelf in al Zijn grootheid en majesteit in Jezus Christus (Johannes 5:22-23,26).

In Openbaring 21:6 herhaalt Jezus Christus zijn aanspraak. Hij is God voor eeuwig. En Hij is Dezelfde voor eeuwig. "Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid" (Hebreeën 13:8). Maar pas aan het einde van de wereldgeschiedenis wordt dit heel duidelijk gezien. "Uit God en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid" (Romeinen 11:36; zie Kolossenzen 1:16-17). Wat geopenbaard is te gebeuren in de geschiedenis, wat gezegd is tussen Openbaring 1:1 en 21:6 is betrouwbaar en waar. Daar staat Jezus Christus garant voor. Met Hem zijn al deze dingen alsof zij al helemaal gebeurd zijn!

(10) Het water van het leven (21:6b)

Wie dorst heeft (onvoltooid tegenwoordige tijd), zal ik voor niets te drinken geven (toekomende tijd) uit de bron van het water des levens. Het water van het leven is een symbool van het eeuwig leven, van volledige verlossing en bevrijding (Psalm 36:8-9).

Het water van het leven voor de wederkomst van Christus. Christus Die nu bezig is alle dingen nieuw te maken is ook bezig om het eeuwige leven te geven aan iedereen die het wilt hebben (zie Jesaja 55:1; Johannes 4:10,14; 10:10; 7:37-39). Dit is deel van dat aspect van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt (zie 21:2)! Het wordt nu al gegeven aan iedereen die dorst heeft.

Het water van het leven na de wederkomst van Christus. Bij de uiteindelijke vernieuwing van alle dingen zal het Lam Zijn volk leiden naar de levende waterbronnen (7:16-17). Het water van het leven zal fris en ten volle in elk levend wezen gegoten worden. Daarna zullen zij nooit meer dorst hebben! Al hun noden en heilige verlangens zullen voor eeuwig ten overvloede vervuld worden en aan hen overvloedig leven en vreugde schenken.

(11) De gelovigen die overwinnen (21:7)

21:7 Wie weer en weer (onvoltooid tegenwoordige tijd) overwint, zal alles beërven, en ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor Mij een zoon zijn (toekomende tijden). Het overwinnen van het kwaad in de wereld is door voortdurend/onophoudelijk te geloven dat Jezus Christus de Zoon van God is (1 Johannes 5:4-5). Overwinnen is om telkens staande te blijven te midden van de beproevingen en verzoekingingen (verleidingen) in de wereld (Johannes 16:33). De satan overwinnen is nauw verbonden aan het Woord van God in je te laten wonen (1 Johannes 2:14). Samenvattend: overwinnen betekent de zondige natuur in je te kruisigen (Romeinen 8:12-13), de boze wereld om je heen af te weren (1 Johannes 2:15-17) en de satan met zijn demonische bondgenoten te verslaan (Efeziërs 6:10-18; 1 Petrus 5:8-9; Jakobus 4:7-8).

Degenen die overwinnen zijn energieke gelovigen die ijverig bezit nemen van het Koninkrijk van God (Matteüs 11:12). Zij zijn de ranken die onder alle omstandigheden in de wijnstok, Christus, blijven (Johannes 15:5). Zij laten niet toe dat de duivel of de wereld hen aftrekken van omgang en dienstbetoon aan God, maar strijden tot het einde tegen afvalligheid (terugvallen) en ongerechtigheid. Let op de beloften in de zeven brieven aan de gemeenten aan hen die overwinnen (2:7, enz). Mensen die falen te overwinnen zijn ongelovigen of mensen die macht, faam en genot boven verlossing op de nieuwe aarde verkiezen.

Oprechte gelovigen staan steeds weer op en blijven staande. Zij zullen overwinnen omdat Christus overwonnen heeft en de resultaten van Zijn overwinning blijven voor eeuwig bestaan (Johannes 16:33). Christus en allen die Hem toebehoren zijn bezig oorlog te voeren tegen de antichristelijke politieke machten (het beest) en zijn machtige bondgenoten (de tien horens) (17:14)! Daarom kan de apostel Paulus met overtuiging zeggen, "Wij zijn meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad. Niets kan ons scheiden van de liefde van God voor ons" (Romeinen 8:37-39).

Vraag. Wat betekent het "te overwinnen"?

Voor de wederkomst van Christus. "Overwinnen" is de verantwoordelijkheid en uitdaging voor elk christen op aarde! "Overwinnen" doe je wanneer je onder alle omstandigheden in Jezus Christus blijft geloven (1 Johannes 5:5) en in Jezus Christus blijft (Johannes 15:5). Overwinnen doe je wanneer je de duivel en de zondige wereld buitensluit (1 Johannes 2:15-17), omdat zij proberen je weg te trekken van omgang met en dienstbetoon aan God. Overwinnen is te blijven strijden tot het einde tegen verslappen en terugvallen (1 Timoteüs 6:11-12; Openbaring 2:4-5). Overwinnen is aanhoudend tegen onrecht vechten. Mensen die niet overwinnen zijn nog ongelovigen, omdat zij de rijkdom, macht, roem en plezier van deze wereld boven de verlossing in Christus stellen.

Jezus Christus heeft de wereld overwonnen (Johannes 16:33). De gelovigen in Jezus Christus zullen de wereld (1 Johannes 5:5) en het kwaad (1 Johannes 2:14) overwinnen. Christenen zullen de Satan en zijn demonen overwinnen door het bloed van het Lam (d.w.z. op basis van de kruisiging van Jezus Christus) en door het woord van hun getuigenis (Openbaring 12:11). En zij zullen hen die oorlog tegen hen voeren overwinnen (Openbaring 17:14).

Na de wederkomst van Christus. De gelovigen zullen meer dan overwinnaars door Jezus Christus zijn (Romeinen 8:37)!

(12) De ongelovigen zijn verloren (21:8)

21:8 Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken (voltooid tegenwoordige tijd), moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars. Verschillende lijsten van zonden staan in de Bijbel (Deuteronomium 18:10-14; Matteüs 15:19; Romeinen 1:29-32; 1 Korintiërs 5:10-11; 6:9-10; Galaten 5:19-21 en in Openbaring 21:8).

Dus de mensen die buiten het Nieuwe Jeruzalem gesloten zullen worden, wordt duidelijk in de Bijbel aangegeven. *De bedoeling van Christus is om iedereen te waarschuwen niet de weg van de wereld te gaan! Het is een oproep tot bekering in de tegenwoordige tijd!* Wie nu op de aarde niet tot het Hemelse Jeruzalem hoort, zal ook in de toekomst niet in de hemel en op de nieuwe aarde tot het Nieuwe Jeruzalem horen!

- Mensen zijn lafhartig, bang en lijden aan gebrek aan moed wanneer zij zich schamen voor Christus en Zijn woorden (Matteüs 10:33; Markus 8:38). Mensen zijn lafhartig wanneer zij de zaak van Christus in de steek laten om met het genot van de tegenwoordige wereld mee te gaan. Mensen zijn lafhartig wanneer zij de Kerk/Gemeente verlaten omdat zij vluchten voor de laster en vervolgingen van de wereld.
- Mensen zijn ongelovig wanneer zij Jezus Christus als Verlosser en Heer verwerpen (Johannes 5:40). Zij zijn ongelovig wanneer zij het christelijke geloof ontkennen of opgeven (zie 1 Timoteüs 1:19-20).
- Mensen zijn verfoeilijk wanneer zij zich bezig houden met seksuele immoraliteit (17:4-5; Leviticus 19:26-31; Deuteronomium 18:10-14; Matteüs 15:18-19; 1 Korintiërs 5:9-11; 6:9-10; 1 Petrus 4:3-4).
- Mensen zijn moordenaars wanneer zij andere mensen vermoorden of wanneer zij mensen met hun woede geestelijk vermoorden (Matteüs 5:22).
- Mensen zijn ontuchtplegers wanneer zij seksuele verlangens hebben voor iemand met wie zij niet getrouwd zijn (Matteüs 5:28) of wanneer zij seksuele handelingen verrichten vóór of buiten hun huwelijk (Hebreeën 13:4).
- Mensen zijn tovenaars wanneer zij zich bezig houden met magie, occultisme of satanisme (zie 9:21; 18:23; Exodus 7:11; Leviticus 19:26,31; Jesaja 47:12).
- Mensen zijn afgodendienaars wanneer zij afgodsbeelden maken en aanbidden of goden van andere godsdiensten aanbidden die door mensen of een of ander zgn. 'profeet' bedacht zijn, of wanneer zij vertrouwen op moderne goden als macht, genot en geld (materialisme, Mammon) (Matteüs 6:24).
- Mensen zijn leugenaars wanneer zij niet de waarheid spreken, wanneer zij een leugen spreken of leven, of wanneer zij voordoen iemand te zijn die ze niet zijn.

hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt (onvoltooid tegenwoordige tijd). Dit is (onvoltooid tegenwoordige tijd) de tweede dood. Dit is de hel ná de laatste oordeelsdag (19:20; 20:10,14). Deze mensen worden met lichaam en ziel (geest) in de eeuwigdurende verdoemenis gescheiden van God geworpen (Matteüs 10:28; 2 Tessalonicenzen 1:8-9).

Dit vers impliceert niet dat mensen die nu deze dingen doen, door zullen gaan deze dingen te doen. Het is eerder een waarschuwing van Christus aan mensen NU en een oproep tot bekering in de tegenwoordige tijd! Iedereen die zich bekeert van deze dingen zal gewassen, gerechtvaardigd en geheiligd zijn (1 Korintiërs 6:9-11)!

(13) Verschillende gezichtspunten over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde (21:1)

Het futurist gezichtspunt. De nieuwe hemel blijft beperkt tot een nieuwe atmosfeer rondom de nieuwe aarde. Het wordt niet een nieuw universum. De nieuwe aarde zal sinds de schepping de vierde aarde zijn in hun schema (Larkin).

De correcte uitleg. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde zullen niet een ander hemel en aarde zijn, maar een volledige vernieuwing en transformatie van deze hemel en aarde. Het zal dezelfde universum zijn, maar dan helemaal vernieuwd! Alles op deze tegenwoordige aarde zal niet vernietigd en herschapen worden, maar zal volkomen hersteld worden (Handelingen 3:21)! Het oude universum waarin de draak, het beest, de valse profeet en de grote hoer hun boze plannen uitvoerden zal volkomen verdwijnen!

DEEL 2. Openbaring 21:9-27. HET NIEUWE JERUZALEM (DE BRUID OF DE VROUW VAN HET LAM).

Openbaring 21:9-21 beschrijft het Nieuwe Jeruzalem, haar locatie, vorm, afmetingen en glanzende heerlijkheid, poorten, fundamenten, muren, schoonheid, licht, inwoners, de heerlijke en eervolle dingen die binnen gebracht worden, haar reinheid, vreugde en activiteiten.

(1) De stad (21:9-10,18b; zie ook 21:2)

21:9 En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, vol van de zeven laatste plagen, kwam naar mij toe en hij sprak met mij en zei: Kom (gebiedende wijs), ik zal u de bruid (Grieks: numfe), de vrouw (Grieks: gune) van het Lam, laten zien. Een van de zeven engelen met de zeven schalen vol van de laatste plagen (15:1) had aan Johannes de grote hoer (Babylon) getoond. Zij is het symbool voor de antichristelijke gemeenschap van de satan met haar boze antichristelijke cultuur (17:1). De grote hoer heeft verschillende historische verschijningen:

- De grote hoer vertegenwoordigt de antichristelijke cultuur van de satan belichaamd in de grote Babylon, de stad met zijn immorele mensen en immorele cultuur gedurende de oudtestamentische periode (17:5).

- Toen vertegenwoordigde de grote hoer de antichristelijke cultuur van de satan belichaamd in de stad Rome, de stad gebouwd op zeven heuvels met zijn immorele mensen en cultuur gedurende de nieuwtestamentische periode (17:9,18).
- Ten slotte vertegenwoordigt de grote hoer de antichristelijke cultuur van de satan belichaamd in de laatste antichrist aan het einde van de geschiedenis (17:15-17).

Nu toont een van die engelen aan Johannes *de bruid of vrouw van het Lam, d.w.z. de christelijke gemeenschap* met zijn rechtvaardige cultuur van het Koninkrijk van God (de Kerk/Gemeente)! Maar net in het volgende vers geeft hij aan Johannes de stad, het Nieuwe Jeruzalem, te zien, die natuurlijk een ander symbool voor de Kerk/Gemeente is.

De grote Babylon is altijd de tegenpool van het Nieuwe Jeruzalem (Hebreeën 10:22-24; Openbaring 21:9-10). De antichristelijke wereld, mensen en cultuur van de satan is altijd het tegenpool van de nieuwe wereld, mensen en cultuur van Christus. Beide symbolen worden geïntroduceerd door een van de engelen met de zeven schalen (17:1 en 21:9).

21:10 En hij voerde mij weg in de geest (beter: Geest) op een grote en hoge berg en liet mij de grote stad zien, het heilige Jeruzalem, dat neerdaalde (onvoltooid tegenwoordige tijd) uit de hemel, bij God vandaan.

Het Nieuwe Jeruzalem is *een symbool voor een letterlijke werkelijkheid*. Het Nieuwe Jeruzalem is geen letterlijke stad, maar een symbool van iets wat letterlijk bestaat. De stad is een symbool van het totale getal van Gods oudtestamentische en nieuwtestamentische volk. Zij zullen uiteindelijk op de nieuwe aarde neerdalen en op de nieuwe aarde leven als het Nieuwe Jeruzalem.

Jezus Christus wordt niet bij name genoemd, maar wordt zeven keer in dit gedeelte 'het Lam' (Grieks: to arnion) genoemd (21:9,14,22,23,27; 22:1,3). Toen het Lam aan het einde van Zijn eerste komst gekroond werd, ontving Hij de boekrol met zeven zegels verzegeld. Dat is een symbool voor Gods eeuwige raadsbesluit of plan (5:1-10). Door heel de nieuwtestamentische periode opent Hij de zegels en dat symboliseert dat Hij wat onder de zegel verborgen was, openbaart en uitvoert (realiseert) (6:1 tot 11:19). Toen het Lam Gods eeuwige plan bij Zijn wederkomst had bereikt, zette Hij zijn zegel op Gods voltooid verlossingsplan door Zijn bruid, de Kerk/Gemeente voor te stellen (19:6-10).

Met zijn gedachten, verbeelding en gevoelens was Johannes weer op de aarde. De engel voerde hem door de Geest naar een hoge berg (cf. 1:10; 4:2). Deze reis is niet fysiek of lokaal, maar geestelijk in de waarneming en besef van Johannes. Van hier zag hij het Nieuwe Jeruzalem dat van God uit de hemel neerdaalde (21:2). Alleen wanneer christenen op de hoge berg van geloof staan kunnen zij dingen in geloof zien zoals God ze ziet (zie Psalm 73:16-17). Alleen in het licht van Gods openbaring kunnen christenen de Kerk/Gemeente zien in beide haar tegenwoordige ideale en tijdelijke beeld op de aarde als haar toekomstige volmaakte en eeuwige beeld in de hemel en op de nieuwe aarde (de eeuwige staat).

Het Nieuwe Jeruzalem wordt de heilige stad genoemd ten einde haar scheiding van de tegenwoordige goddeloze en onrechtvaardige aarde te benadrukken als ook haar toewijding aan heiligheid en rechtvaardigheid in deze wereld.

De verschillende onderdelen van het Nieuwe Jeruzalem worden *beschreven in symbolen die verwijzen naar letterlijke werkelijkheden*. Mensen die het boek Openbaring beschouwen als een historisch boek, nemen deze beschrijvingen en afmetingen *letterlijk*. Dan zou de letterlijke stad ongeveer 2200 kilometer in lengte en breedte en in hoogte zijn (21:16), letterlijk met goud gebouwd (21:18b) en de fundamenten letterlijk met edelgesteente versierd zijn (21:19-20), met letterlijk twaalf poorten die allen uit een parel gemaakt zijn en straten van puur goud (21:21), met een rivier die van onder Gods troon in het midden van de straat vloeit (22:2), enz. Als dit het geval was, wat zou dan de boodschap van dit visioen zijn? Wat zou het betekenen om in zo een stad te wonen? Bijvoorbeeld, wat zou de betekenis zijn van de open poorten in de toekomstige stad?

De sleutel om dit hoofdstuk uit te leggen is al in vers 9 en 10 gegeven: het Nieuwe Jeruzalem is niet een letterlijke stad, maar een figuurlijke beschrijving of symbool voor de bruid van het Lam, die ook geen letterlijke bruid of letterlijke lam zijn, maar figuurlijke beschrijvingen of symbolen zijn van de Gemeenschap van gelovigen die aan Christus behoort. *Dus het boek Openbaring is niet een boek over de toekomstige geschiedenis waarin de beschrijvingen en afmetingen letterlijk genomen moeten worden, maar is een boek van openbaring waarin de beschrijvingen en afmetingen figuurlijk of symbolisch verstaan dient te worden! De stad is niet maar een letterlijke stad, maar een figuurlijke beschrijving van de letterlijke gemeenschap van Gods volk in haar tegenwoordige ideale toestand die tegelijk de letterlijke gemeenschap van Gods volk in haar toekomstige eeuwige en volmaakte toestand voorafschaduwet. De onderdelen die beschreven worden en de afmetingen zijn symbolen van letterlijke waarheden en werkelijkheden die de werkelijkheden van de symbolen zelf verre te boven gaan!* De beschrijvingen en afmetingen hebben een goddelijke boodschap! Bijvoorbeeld, de boodschap van de open poorten van de figuurlijke stad is dat er in de tegenwoordige tijd nog vele gelegenheden zijn om de gemeenschap van Gods volk (de Kerk/Gemeente) binnen te gaan (zie 2 Korintiërs 6:1-2)! De gemeenschap van Gods volk is niet een gesloten gemeenschap, maar open voor mensen uit alle nationaliteiten, talen en landen in de wereld (zie Matteüs 28:19; 1 Korintiërs 12:13)! *De werkelijkheden die de symbolen vertegenwoordigen gaan de werkelijkheden van de letterlijke uitleg van de symbolen verre te boven!*

De stad voor de wederkomst van Christus. De stad is het Nieuwe Jeruzalem dat neerdaalt uit de hemel in de tegenwoordige tijd. Het Nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel neerdaalt heeft:

- een aspect uit het verleden (het werd verwacht: Hebreeën 11:10,16)
- een aspect in de tegenwoordige tijd (het wordt gerealiseerd: Hebreeën 12:22-24)

- en een aspect in de toekomst (het zal volmaakt worden: Hebreeën 13:14; Openbaring hoofdstuk 21 and 22).

In de tegenwoordige tijd bestaat het Nieuwe Jeruzalem uit de geesten van gestorven gelovigen die in de hemel zijn en uit nog levende gelovigen op de aarde die al in de hemel ingeschreven staan (Hebreeën 12:22-23).

In het visioen van Johannes is het Nieuwe Jeruzalem bezig om van God uit de hemel neer te dalen (*onvoltooid tegenwoordige tijd*) (21:2,10). Dit beschrijft niet maar een exclusieve toekomstige laatste gebeurtenis, maar ook een *voortdurende tegenwoordige gebeurtenis* – de stad blijft van God uit de hemel neerdalen en produceert burgers (inwoners) (Galaten 4:26) totdat het haar finale fase bereikt bij de wederkomst van Christus! Enerzijds daalt het Nieuwe Jeruzalem vanaf de eerste komst van Christus aanhoudend op de aarde (zie 21:2b). Anderzijds zal het Nieuwe Jeruzalem bij de wederkomst van Christus finaal neerdalen in haar complete en volmaakte fase.

Bij de wederkomst van Christus zullen alle christenen die uit de doden zijn opgestaan of veranderd zijn, weggerukt en in de lucht opgenomen worden naar een ontmoeting met Christus en om Hem te bewonderen (Matteüs 24:40a,41a; 1 Tessalonicenzen 4:17; 2 Tessalonicenzen 1:10). Daarna (op dezelfde laatste dag) zullen alle ongelovigen tot het laatste oordeel gebracht worden (1 Korintiërs 15:51-52; Matteüs 24:40b,41b; 25:31-33). En de aarde zal vernieuwd worden (2 Petrus 3:10-13). De ongelovigen zullen van Christus weggevoerd worden naar het eeuwige vuur voor eeuwige bestraffing, die voor de satan en zijn engelen is voorbereid om (Matteüs 25:41,46a). De christenen zullen met Christus als het Nieuwe Jeruzalem neerdalen op de nieuwe aarde en zo het Koninkrijk van God in haar laatste en eeuwige fase beërven. Dat is het eeuwige leven (Matteüs 25:34,46b).

De stad na de wederkomst van Christus. Het finale Nieuwe Jeruzalem zal de finale staat van de gemeenschap van Gods volk, de Triomferende Kerk of Gods Koninkrijk in haar volmaakte fase zijn. Dit is de eeuwige staat.

21:11 Zij had de heerlijkheid van God, en haar uitstraling was als een zeer kostbare edelsteen, als een kristalheldere steen jaspis. De heilige stad, Jeruzalem, was van puur en kristalheldere goud gemaakt (21:18b). Ze scheen als de heerlijkheid van God. Haar schittering was als dat van een kostbaar juweel, als jaspis. Jaspis is een ondoorschijnend kwarts, gewoonlijk rood, geel, bruin, soms groen, blauw of wit van kleur. In de antieke tijd werd deze benaming voor verschillend edelgesteente gebruikt. Hier was het kristalheldere jaspis, misschien wel een opaal of diamant. Dit is de beschrijving van de grote waarde en schoonheid van Gods volk. Niets op de aarde is zo kostbaar als Gods volk, omdat zij met Zijn bloed gekocht werd (1 Petrus 1:18-19).

Vraag. Wat is de betekenis van elk onderdeel van de heilige stad, het Nieuwe Jeruzalem?

Als Johannes dit visioen over het Nieuwe Jeruzalem beschrijft, beschrijft hij de muur, de poorten, de fundamenten en de straten van de stad. Deze delen van de stad zijn symbolen die het Nieuw Jeruzalem van verschillende invalshoeken beschrijven als de gemeenschap van de gelovigen (de Kerk).

(2) De muur (21:12a,17-18a)

21:12a Zij had (*onvoltooid tegenwoordige tijd*) een grote en hoge muur. De stad had een dikke hoge muur met twaalf poorten die van jaspis gemaakt was. De muur was 144 el dik of hoog. De tekst maakt niet duidelijk of de breedte of de hoogte bedoeld wordt. Maar omdat de hoogte van de stad al aangegeven werd, wordt waarschijnlijk de breedte van de muur bedoeld. Het wordt duidelijk gezegd dat dit een mensenmaat, maar ook een maat van een engel is, zodat het visioen zich houdt aan afmetingen die bekend zijn bij de mensen en niet alleen bij engelen. Hoewel de afmetingen buitengewoon groot zijn bij mensen, moeten we het accepteren dat Gods plan voor het toekomstige Jeruzalem de voorstellingen van mensen ver gaat overtreffen!

De muur voor de wederkomst van Christus. De muur is een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel neerdaalt. Een el is 45 centimeter. Dus 144 el is ongeveer 65 meter (21:17). Maar niet de letterlijke afmeting in el is belangrijk, maar het symbolische getal 144 (12x12). Het getal 144 symboliseert de bescherming van de Drie-enige God (het getal 3) van Zijn oudtestamentische en nieuwtestamentische volk (het getal 12) in de wereld (het getal 4). De muur symboliseert verlossing (Jesaja 26:1) of de bescherming door God Zelf als een vuur rondom de stad (Zacharia 2:5). De muur is zo breed dat het volkomen ondoordringbaar is en zo hoog dat het volkomen onneembaar is! Niemand kan een gat daarin slaan en niemand kan er overheen klimmen! De muur is het symbool dat Gods volk altijd veilig blijft in haar bezit van omgang met God. Jezus zegt, “Zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken” (Johannes 10:28).

De muur na de wederkomst van Christus. Het is een symbool voor de eeuwigdurende verlossing en veiligheid van Gods volk (de christenen).

Vraag. Wat symboliseert de hoge muur?

De hoge muur is een symbool voor bescherming, veiligheid en securiteit voor de Gemeenschap of Gemeente (de Kerk) die bestaat uit alle gelovigen. De muur is 144 el (in moderne afmeting ongeveer 65 meter) breed. Er zouden wel drie strijdagens naast elkaar op kunnen rijden. Het getal 12x12 (=144) symboliseert: “volledigheid en volmaaktheid”. Dus het getal 144 zou kunnen uitbeelden dat “het verlossingswerk van God door Jezus Christus in de hele wereldgeschiedenis onaantastbaar en veilig is”.

Voor de wederkomst van Christus. Alle oprechte christenen blijven absoluut veilig in hun bezit van omgang met de Levende God. Jezus Christus zegt dat het onmogelijk is de uitverkorenen te misleiden (Matteüs 24:24). Hij belooft ook, "Niemand zal ze uit mijn hand roven" (Johannes 10:28) en "Geen van hen is verloren gegaan" (Johannes 17:12)!

Na de wederkomst van Christus. Alle oprechte gelovigen in de geschiedenis van de Bijbel zullen voor eeuwig veilig zijn in hun bezit van omgang met de Levende God in Christus. "Over hen wordt geen oordeel uitgesproken" (Johannes 5:24). "Zij zullen nooit verloren gaan" (Johannes 10:28). "Het eeuwige leven staat hun te wachten" (Matteüs 25:46).

(3) De poorten (21:12b -13,21,25; 22:14-15)

21:12b met (letterlijk: hebbende)(onvoltooid tegenwoordige tijd) twaalf poorten, en bij die poorten twaalf engelen. Ook waren er namen op geschreven (voltooid tegenwoordige tijd), namelijk van de twaalf stammen van de Israëlieten.

21:13 Drie poorten op het oosten, drie poorten op het noorden, drie poorten op het zuiden, en drie poorten op het westen. De stad heeft twaalf poorten: drie poorten in elk van de vier windrichtingen, en bied dus toegang tot de stad van elk richting op de aarde (zie Ezechiël 48:31). Elk poort is uit één parel gemaakt en symboliseert iets heel kostbaar. Er zijn twaalf engelen bij de twaalf poorten. Op de poorten zijn de twaalf namen van de twaalf stammen van Israël geschreven. "Haar poorten zullen overdag nooit gesloten worden, want daar zal geen nacht zijn" (21:25; zie Jesaja 60:25). Allen mensen die hun kleren gewassen hebben in het bloed van het Lam hebben het recht tot de boom van het leven en het recht de stad door de poorten binnen te gaan (22:14). Buiten (de stad in de tegenwoordige tijd) zijn de honden, de tovenaars, de ontuchtplegers, de moordenaars, de afgodendienaars en ieder die de leugen liefheeft en doet" (22:15).

De poorten voor de wederkomst van Christus. De poorten zijn een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. Poorten symboliseren toegang tot Gods Koninkrijk (Psalm 24:7-10) ten einde tot het Koninkrijk te horen en al je bronnen in haar te hebben (Psalm 87:1-7). Maar poorten symboliseren ook de werkelijkheid en waarschuwing dat vele mensen niet in het Koninkrijk zullen ingaan, maar buiten zullen blijven (Deuteronomium 23:18; 1 Korintiërs 6:9-10; Galaten 5:19-21; Kolossenzen 3:5-6; Openbaring 21:8).

Open poorten symboliseren de overvloedige gelegenheden voor mensen om in de tegenwoordige tijd het Koninkrijk van God (de Kerk) binnen te gaan (2 Korintiërs 6:1-2). Christus trekt mensen van elke windrichting in de wereld tot Zichzelf (Johannes 12:32) en mensen vanuit elke volk en taal gaan Gods Koninkrijk binnen (5:9-10; 7:9; 1 Petrus 2:9-10). Open poorten symboliseren Gods uitnodiging om Zijn Koninkrijk in te gaan zonder geld te betalen (Jesaja 55:1) of zonder godsdienstige verplichtingen te doen (zie Jesaja 1:10-15) of zonder goede werken te doen (Efeziërs 2:8-9). Open poorten symboliseren de vrijheid die binnen de stad ervaren wordt. De burgers (inwoners) worden nooit opgesloten als in een fort, nooit ingesloten door een politieke partij of een religieus systeem. Zij hebben absolute vrijheid binnen te gaan en zullen alleen maar vrijheid in hun omgang met God ervaren. Zij zullen vrij zijn van schuldgevoelens en schaamtegevoelens over hun vorige zonden. Zij zullen vrij zijn van hun vorige slavernij aan de zonde. Zij zullen bevrijd zijn van de poging zichzelf te redden door de wet te houden of godsdienstige verplichtingen na te komen. Zij zullen vrij zijn van de leugens en bedrog van de satan en van de tegenwoordige zondige wereld (Johannes 8:31-36). Open poorten symboliseren ook de veiligheid binnen de muren van de stad. Alle gevaren die meestal 's nachts (in het donker) toeslaan en vereisen dat poorten gesloten moeten worden, zullen afwezig zijn.

In Matteüs 7:13-14 spoort Jezus Christus mensen aan Zijn Koninkrijk door de nauwe poort binnen te gaan. Dit betekent dat mensen niet op hun eigen voorwaarden het Koninkrijk van God binnen kunnen gaan. De poort van het Koninkrijk van God is niet zo breed dat alle meningen en alle soorten levensstijlen maar binnen kunnen lopen. De poort naar het Koninkrijk van God is nauw en de weg daarheen is smal.

Leiden deze twee wegen naar de twee poorten aan het einde van die wegen? Of leiden deze twee poorten tot twee verschillende wegen in het leven? Moet een mens een van die wegen volgen naar een van die poorten? Of gaat hij een van die poorten binnen ten einde een van deze twee wegen te volgen? Wat komt het eerst: de wegen of de poorten? De voorstelling dat de wegen het eerst komen is populair geworden onder kunstenaars en onder christenen. Sommige christenen doen een beroep op Lukas 13:23-30 om te bewijzen dat de weg het eerst komt en daarna na een poort leidt. Jezus zegt, "Strijd (op je weg nu) om binnen te gaan door de nauwe poort, want velen, zeg Ik u, zullen proberen binnen te gaan en het niet kunnen." Maar de woorden en de context van Lukas 13:23-30 is definitief anders dan de woorden en context van Matteüs 7:13-14. In Matteüs 7 spreekt Jezus over twee poorten en twee wegen, maar in Lukas 13 spreekt Hij alleen maar over één deur. In Matteüs 7 spreekt Jezus over het Koninkrijk van God in haar tegenwoordige vorm binnen te gaan en over leven in het Koninkrijk van God nu op de aarde. Maar in Lukas 13 spreekt Hij over volharding tot aan Zijn wederkomst en over het koninkrijk in haar finale fase binnen te gaan (Matteüs 25:10). In Matteüs 7 noemt Jezus de twee poorten voor de twee wegen. De tekst legt de nadruk op de nauwe relatie tussen de poort en de weg. De volgorde kan niet omgekeerd worden. De tekst zegt duidelijk eerst de poort en dan de weg!

Door de poort binnen te gaan in Matteüs 7 denkt Jezus niet aan de dood of aan Zijn wederkomst, maar aan de keuze die iemand hier en nu op de aarde maakt. De aanvankelijke keuze die iemand op de aarde maakt, zal zowel de weg die hij gaat als zijn bestemming bepalen! 'De poort' vertegenwoordigt zijn aanvankelijke keuze in het leven en de 'weg' vertegenwoordigt de weg die hij daarna bewandelt.

De belangrijke boodschap in deze gelijkenis van de twee poorten en de twee wegen in Matteüs 7:13-14 is de volgende: ‘De aanvankelijke keuze die een mens maakt in het leven bepaalt hoe hij in dit leven op de aarde leeft *en uiteindelijk ook zijn uiteindelijke bestemming!*’ De tweevoudige vermaning om door de nauwe poort binnen te gaan en niet om de wijde poort binnen te gaan sluit de twee volgende zinnen in: de smalle weg te bewandelen en niet de brede weg. Het is makkelijker en meer ‘natuurlijk’ om wat wijd, breed en makkelijker toegankelijk is te verkiezen boven wat nauw, smal en moeilijk toegankelijk is. In de tweede plaats is het makkelijker om een schare te volgen dan een enkeling. Daarom, kijk uit wat je kiest!

‘Het Koninkrijk van God binnengaan op Gods voorwaarde’ is één van de grondliggende kenmerken van Gods Koninkrijk. Niemand zal Gods Koninkrijk binnen komen op grond van zijn eigen voorwaarden! Gods voorwaarde om het Koninkrijk binnen te gaan is om door de nauwe poort binnen te gaan en langs de smalle weg verder te gaan. Uit de Bijbel weten we dat ‘de nauwe poort’ slaat op geloof in Jezus Christus en Zijn volbrachte verlossingswerk (Lukas 10:25-26; Johannes 10:9; 14:6; Handelingen 4:12). Uit de context weten we dat de smalle weg slaat op de Bergrede. Nadat een mens gered is uit Gods genade door het geloof, hoort hij volgens de Bergrede te wandelen (Matteüs hoofdstuk 5-7.). De mensen van Gods Koninkrijk gaan allen de nauwe poort binnen en wandelen dan op de smalle weg. Hun aanvankelijke keuze bepaalt de weg waarlangs zij leven in de tegenwoordige wereld en ook hun bestemming in de komende wereld.

De poorten na de wederkomst van Christus. Van het standpunt van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, was er gedurende de hele geschiedenis van af de eerste komst van Christus tot aan de wederkomst van Christus veel gelegenheden om het Koninkrijk van God (het Nieuwe Jeruzalem, de Kerk/Gemeente) door geloof in Jezus Christus binnen te gaan. Geen mens kan ooit verontschuldiging maken dat hij niet wist hoe of geen gelegenheid had binnen te gaan. Elke mond zal gesnoerd blijven (Romeinen 1:18-20; 2:11-16; 3:19-20). De open poorten blijven voor eeuwig getuigen van dit uitnodigende karakter van het Koninkrijk van God en zijn getuigen dat de inwoners van het Nieuwe Jeruzalem na de wederkomst van Christus nooit meer door gevaar bedreigd zullen worden!

Vraag. Wat symboliseert de twaalf poorten?

De poorten symboliseren “de toegang tot de Gemeenschap of Gemeente (Kerk) van God”. De namen van de 12 stammen van Israël die op de poorten geschreven staan symboliseren dat “alleen zij die bij God horen (de gelovigen) in het Nieuwe Jeruzalem zullen wonen” (Galaten 6:14-16; Jakobus 1:1).

Voor de wederkomst van Christus. De poorten zijn nooit gesloten en er is altijd gelegenheid om door geloof de Gemeenschap of Gemeente (Kerk) bestaande uit gelovigen binnen te gaan. De poorten zijn naar alle windrichtingen gericht en symboliseren dat zij “mensen uit alle landen, volken, stammen en talen in de wereld verwelkomen” (zie Jesaja 43:5-7; Matteüs 24:14; Openbaring 5:9). Engelen houden de wacht bij de poorten en symboliseren dat “geen kwaad of ongelovige binnen kan komen” (Openbaring 21:27). Alle Oude Testament gelovigen als Abel, Henoch, Noach, Abraham, David, Daniël en velen anderen zijn al door geloof naar binnengegaan (Genesis 15:6; Lukas 20:37-38; Hebreeën hfst. 11). Alle Nieuwe Testament gelovigen die hun kleren gewassen hebben in het bloed van het Lam hebben ook het recht binnen te gaan (Openbaring 7:14; Openbaring 22:14)! Voor je lichamelijke dood of voor de wederkomst van Jezus Christus is er nog gelegenheid om tot de Gemeente van gelovigen toe te treden (Matteüs 7:13-14; Lukas 13:23-30).

Bij de wederkomst van Christus. De poorten zullen onherroepelijk gesloten worden en er zal geen gelegenheid meer komen om toe te treden en behouden te worden (Matteüs 25:10-13; 2 Korintiërs 6:1-2; 2 Korintiërs 13:5)! Dit betekent dat alleen zij die in het boek van het leven van het Lam staan tot het Nieuwe Jeruzalem zullen toetreden (Openbaring 21:27).

Na de wederkomst van Christus. De poorten van het Nieuwe Jeruzalem na de wederkomst van Christus zullen nooit meer gesloten worden en symboliseren “ononderbroken omgang met de levende God op de nieuwe aarde!”

(4) De engelen bij de poorten (21:12c)

De engelen bij de poorten zijn wachten die de poorten bewaken om de rechte mensen binnen te laten en de verkeerde mensen buiten te houden. Zij zijn beide echte engelen, de boodschappers van God in de hemel (Hebreeën 1:14) en symbolische engelen, de boodschappers van God op de aarde (zie 2:1).

De engelen voor de wederkomst van Christus. De engelen bij de poorten zijn een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. Zij bewaken de poorten, door de waarheid hoog te houden en de leugen te weerleggen (Titus 1:9), en zo goddeloze en onrechtvaardige mensen verhinderen het Koninkrijk binnen te gaan (21:27; zie Jesaja 62:6; Matteüs 18:15-18; 1 Korintiërs 5:12-13). Christus is nu bezig om mensen buiten het Koninkrijk te sluiten:

- mensen die geen geloof hebben (Matteüs 8:10-12; Johannes 3:36)
- mensen die hun harten verhard en weigeren zich te bekeren (Matteüs 11:20-24; Romeinen 1:18)
- mensen die Jezus Christus verwerpen (Matteüs 21:42-44; Lukas 10:16)
- mensen die geen bruiloftskleren dragen die door Christus uitgedeeld worden (Matteüs 22:11-14; Romeinen 13:14)
- en mensen die zich niet gereed hebben gemaakt voor de wederkomst van Christus (Matteüs 25:10-13)!

En Christus is ook nu bezig om mensen in Zijn Koninkrijk in te sluiten (Matteüs 16:18-19; Johannes 3:3-8; 12:31-32; Kolossenzen 1:13). De symbolische engelen of boodschappers zijn de ambten in de gemeenschap van Gods volk. In de oudtestamentische periode waren dat de profeten, priesters en koningen. In de nieuwtestamentische periode zijn dat de oudsten van de gemeenten (zie 1:20; 2:1). Zij moeten aan God rekenschap afleggen van hun bediening op de aarde (Hebreeën 13:7,17).

De engelen na de wederkomst van Christus. Bij de wederkomst van Christus zal Christus Zijn engelen uitzenden om de uitverkorenen op de aarde te verzamelen (Matteüs 24:31) en zal gebruik maken van Zijn menselijke engelen in het laatste oordeel (Matteüs 19:28; 1 Korintiërs 6:3). Zij zullen alle struikelblokken en hen die de wetteloosheid doen uit zijn Koninkrijk wieden en in de hel werpen (Matteüs 13:41-42). Niets wat onrein is zal in het Nieuwe Jeruzalem in haar finale fase op de nieuwe aarde binnenkomen (21:27)! Alle goddeloze en onrechtvaardige mensen en hun boze werken zullen in de poel van vuur en brandend zwavel geworpen worden (21:8).

(5) De namen van de twaalf stammen van Israël op de poorten (21:12d)

Omdat de namen van de twaalf stammen niet genoemd worden als in Openbaring 7:5-8 (Ezechiël 48:31), is er geen grond om stammen als Dan en Efraim buiten te sluiten. Het beeld vertegenwoordigt meer dan letterlijke namen! Zoals de naamplaatjes aan onze deuren, is dit een beschrijving van wie binnen in de stad wonen en burgers van de stad (Gods volk) zijn. Alleen zij die tot Gods volk horen mogen de stad binnenkomen en daar verblijven.

De namen van de twaalf stammen voor de wederkomst van Christus. De namen van de twaalf stammen zijn een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. De namen van de twaalf stammen van Israël zijn vooral een symbool van Gods oudtestamentische volk. Dit feit maakt het overduidelijk dat alle gelovigen gedurende de oudtestamentische periode deel zijn van Gods volk, het Nieuwe Jeruzalem, de Bruid, De Kerk/Gemeente (letterlijk: de mensen die uitgeroepen zijn) (zie Psalm 107:32³; Hebreeën 11:39-40).

Maar de twaalf stammen die in Jakobus 1:1 genoemd worden verwijzen naar Gods nieuwtestamentische volk (vergelijk Jakobus 1:1 met 1 Petrus 1:1; Romeinen 2:28-29 met Galaten 6:15-16; Romeinen 9:6 met Efeziërs 2:11-22; 3:5-6; 2 Korintiërs 6:16; Titus 2:14 en 1 Petrus 2:4-10). Dit feit maakt overduidelijk dat alle gelovigen gedurende de nieuwtestamentische periode ook 'het Israël van God' genoemd mogen worden (Galaten 6:16).

Jezus zei, "Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi (i.e. het Joodse volk) zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en *het zal worden één kudde en één Herder*" (Johannes 10:16; zie Romeinen 10:12-13; Galaten 3:28; Kolossenzen 3:11).

De namen van de twaalf stammen na de wederkomst van Christus. Gods volk is uitverkoren voor de grondlegging van de wereld (Jakobus 1:1,18; Efeziërs 1:3). Jesaja 49:15-16 is waar vóór en ná de wederkomst van Christus. "Kan een vrouw haar zuigeling vergeten, zich niet ontfermen over het kind van haar schoot? Zelfs al zouden die het vergeten, Ik (i.e. de HEERE) zal u niet vergeten. Zie, Ik heb u (uw namen) in beide handpalmen gegraveerd, uw muren (de muren van het Nieuwe Jeruzalem) zijn steeds Vóór Mij."

(6) De fundamenten (21:14)

21:14 En de muur van de stad had (onvoltooid tegenwoordige tijd) twaalf fundamenten met daarop de twaalf namen van de twaalf apostelen van het Lam. En ook omdat de namen van de apostelen hier niet genoemd worden, is er geen grond om te speculeren of Judas, Matthias of Paulus de twaalfde apostel was. Het beeld vertegenwoordigt meer dan de twaalf namen!

De namen van de twaalf apostelen van Christus voor de wederkomst van Christus. De namen van de twaalf apostelen zijn een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. Dit is een ander beschrijving van de mensen die in het Nieuwe Jeruzalem wonen en aan de Gemeente van God behoren. Alleen zij die tot Gods volk behoren zullen in de stad mogen wonen, d.w.z. zullen een deel van het Nieuwe Jeruzalem zijn. *De twaalf apostelen zijn vooral een symbool van Gods nieuwtestamentische volk.* De nieuwtestamentische Kerk/Gemeente is gebouwd op het fundament van de twaalf apostelen van Jezus Christus (Johannes 15:27; Handelingen 1:8,21-22; Efeziërs 2:20) die door hun prediking de eerste historische gemeenten in de wereld gesticht hebben: onder de Joden (Handelingen hfst. 2), onder de Samaritanen (Handelingen hfst. 8) en onder de heidenen (Handelingen hfst. 10-11). Alleen de apostelen zijn de grondliggende leiders van de Kerk, omdat Christus hen gebruikt heeft om de eerste historische gemeenten te vestigen (Matteüs 16:18-19; 18:18; Efeziërs 2:20). In een bepaalde zin zijn de profeten ook een deel van het fundament van Gods volk: de oudtestamentische profeten hebben de boodschap door hun geschriften verkondigd (1 Petrus 1:9-12; Hebreeën 1:1) en de nieuwtestamentische profeten door hun bemoedigen (Handelingen 15:32; zie 1 Korintiërs 14:3). Het absolute fundament van Gods volk in het Oude Testament is Jezus Christus (Jesaja 28:16) en het absolute fundament van Gods nieuwtestamentische volk is ook Jezus Christus (1 Korintiërs 3:11).

³ De gemeente van Israël wordt de Kerk (Grieks: ekklesia) genoemd in de Griekse vertaling van het Oude Testament (Richteren 20:2; 2 Kronieken 29:28; Psalm 22:23).

Door de namen van de twaalf apostelen te verenigen met de namen van de twaalf stammen van Israël geeft Jezus Christus de eenheid tussen Gods oudtestamentische volk en Gods nieuwtestamentische volk aan! *In de heilsgeschiedenis werd Gods oudtestamentische volk, Israël, niet beëindigd of vervangen, maar voortgezet op een hoger vlak (de vervulling) en uitgebreid (vergroot) om Gods nieuwtestamentische volk, de Kerk/Gemeente, in te sluiten.* God heeft alleen maar één volk! Er is maar één Herder en één kudde die voortkomt uit een groot aantal schaapskooien (i.e. het Joodse volk en alle niet-Joodse volken) (Johannes 10:16).

Vraag. Wat symboliseert de 12 grondstenen (HSV: fundamenten)?

De grondstenen symboliseren “het fundament van de Gemeenschap of Gemeente van God”. De namen van de 12 apostelen die op de grondstenen geschreven staan symboliseren dat “de apostelen van Jezus Christus de historische Kerk gevestigd hebben” (Matteüs 16:18-19, Handelingen 1:8; Efeziërs 2:20; Efeziërs 3:5-6; Openbaring 21:14). De apostelen van Jezus Christus zijn de ooggetuigen en oorgetuigen van Jezus Christus. Jezus Christus is de werkelijke Fundament van de Christelijke Gemeente of Kerk is (1 Korintiërs 3:11).

Voor de wederkomst van Christus. De apostelen hebben het fundament van de historische Gemeente (Kerk) gelegd door hun verkondiging en hun Nieuwe Testament Geschriften. Zij brachten het eerst mensen uit de drie belangrijkste groepen (Joden, half-Joden en niet-Joden) tot Christus en in het Hemelse Jeruzalem (Galaten 4:26). De zierstenen die de grondstenen versieren (zie Jesaja 54:11-12; Openbaring 21:19-21) symboliseren “de veelkleurige wijsheid en deugden van God die de apostelen hebben verkondigd” (Efeziërs 3:10).

Na de wederkomst van Christus. De Gemeenschap of Gemeente van gelovigen (het Koninkrijk van God) zal nooit wankelen, omdat God Zelf de Ontwerper en Bouwer ervan is (Hebreeën 11:10; Hebreeën 12:28)!

(7) De grootte en vorm van de stad (21:15-16)

21:15 En hij (de engel) die met mij sprak (onvoltooid verleden tijd), had een gouden meetlat om de stad op te meten (aanvoegende wijs, aoristus tijd), en haar poorten, en haar muur.

21:16 En de stad lag daar als een vierkant, haar lengte was even groot als haar breedte. En hij mat (aoristus tijd) de stad met de meetlat op: twaalfduizend stadiën. Haar lengte, breedte en hoogte waren gelijk (tegenwoordige tijd). ‘Meten’ is een symbolisch handeling dat symboliseert dat Gods volk apart gezet wordt ten einde tegen alle gevaren beschermd te worden en ten einde hen te merken als Gods volk (11:1-2). In het visioen had de stad de vorm van een kubus. De lengte, de breedte en de hoogte waren gelijk: 12 000 stadia. Een stadium is gelijk aan 192 meter. Dus 12000 stadia is gelijk aan ongeveer 2200 tot 2300 kilometer! Maar toch zijn de werkelijke afmetingen niet bedoeld, maar het getal “12 000”. Het symbolische getal 12 000 is het product van $3 \times 4 \times 10 \times 10 \times 10$. In de Bijbelse getallenleer staat het getal “3” voor de Drie-enige God, het getal “4” voor de vier hoeken van de aarde, het getal “10” voor volledigheid op aarde en het getal “1000” ($10 \times 10 \times 10$) voor de volledigheid dat door God besloten/gepland is en door God uitgevoerd wordt. Daarom drukt het getal “ $12000 \times 12000 \times 12000$ ” de volledige en volmaakte resultaat van de verlossende macht en transformerende genade van de Drie-enige God op de aarde uit in termen van de uiterlijke vorm van de stad.

Vergelijk de volledige en volmaakte getal van mensen (144 000) die verzegeld werden aan het begin van de heilsgeschiedenis (7:4) en het getal van de verlost en aan het einde van de heilsgeschiedenis (14:1) in termen van het aantal stammen (12) en het aantal apostelen (12). Het symbolische getal “144 000” drukt de volledige en volmaakte resultaat van de verlossende macht en transformerende genade van de Drie-enige God op de aarde uit in termen van Gods oudtestamentische volk en Gods nieuwtestamentische volk. Het is niets minder dan het somtotaal van Gods hele oudtestamentische en nieuwtestamentische volk, de Triomferende Kerk in haar finale fase of het Koninkrijk van God in haar finale fase, wanneer het volle getal van alle gelovigen in de geschiedenis binnengekomen zijn (Romeinen 11:25-26).

De lengte, breedte en hoogte waren dezelfde. Dus had de stad de vorm van een heel grote kubus.⁴ Deze vorm van een kubus werd voorafgeschaduwd door de Allerheiligste in de tempel van Salomo (1 Koningen 6:20), dat beschouwd werd als de woonplaats van God (Psalm 46:4-5; Hebreeën 9:12,24). Het Nieuwe Jeruzalem is het symbool van de eeuwige staat van de gemeenschap van Gods volk, de finale Triomferende Kerk, wanneer het volle getal van Gods volk bijeen vergaderd zijn. Het is een symbool van de finale fase van het Koninkrijk van God.

Het Nieuwe Jeruzalem is hier ook een symbool van de eeuwige woning van God. De gemeenschap van Gods volk (de Kerk/Gemeente) is niet alleen symbolisch de tempel of woning van God in de tegenwoordige tijd (Efeziërs 2:19-22), maar ook het symbool van de woning van God in de eeuwige toestand (zie 21:3,11,16). Het boek van Openbaring kan alleen symbolisch zijn, omdat terwijl Efeziërs 2:19-22 de Kerk/Gemeente (de gemeenschap van Gods volk) ‘de tempel van God’ noemt, noemt Openbaring 21:22 God Zelf en het Lam ‘de tempel van de gemeenschap van Gods volk in de eeuwig staat (zie Jesaja 4:5-6; 8:14)!

Conclusie. De kubus van 12 000 stadia aan elke zijde is een symbool van het volledige getal en volmaaktheid van de gemeenschap van Gods volk (de Kerk/Gemeente) in de eeuwige staat en tegelijk het symbool dat God Zelf in hen zal wonen (21:16; Efeziërs 2:22) en voor eeuwig hun heiligdom zal zijn (zie 1 Korintiërs 15:28).

⁴ Niet de vorm van een piramide (Walvoord, The Millennial Kingdom, p. 334), omdat ook de Allerheiligste van de tempel een kubus en niet een piramide was.

Het meten van de stad voor de wederkomst van Christus. Het meten van de stad is een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. Voor de wederkomst van Christus werden Gods bazuinen van oordelen en schalen van oordelen op een goddeloze en onrechtvaardige wereld uitgegoten. Hoewel christenen niet noodzakelijk beschermd worden tegen de beproevingen (vervolgingen) en verzoeken (verleidingen) (zie Matteüs 5:11-12; 10:28; 2 Timoteüs 3:12), zijn zij volkomen veilig bij God. *Zij worden beschermd tegen verloren te gaan voor eeuwig en tegen verdoemd te worden samen met de goddeloze en onrechtvaardige wereld* (zie Johannes 6:37-40; 10:27-30)!

Het meten van de stad na de wederkomst van Christus. Het meten van de stad is ook een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat uiteindelijk is neergedaald bij de wederkomst van Christus. Na de wederkomst van Christus wordt het proces van meten als een symbolische handeling niet meer in ogenschouw genomen. Eerder wordt de voltooiing van deze handeling aangeduid. De gemeten stad is een symbool van de volledige volmaaktheid en heerlijkheid van Gods volk in de finale en volmaakte staat en van hun volledige getal. Het is een beschrijving van hun grote, mooie symmetrie (Psalm 48:12-13; Ezechiël 40:3ff) en de volledige scheiding van de gemeenschap van Gods volk (de Bruid, de Kerk) van alles wat onheilig is (Leviticus 10:10; Ezechiël 22:26; 42:20; 44:23; zie Openbaring 11:1; 1 Johannes 3:1-3). Maar het volledige somtotaal van het hele volk van God kan niet door mensen geteld worden (zie 7:9).

Vraag. Waarom is de vorm van de stad een kubus?

De vorm van een kubus. De stad is symbolisch gezien een kubus, 12 000 x 12 000 x 12 000 el. Letterlijk is 12 000 el ongeveer 2 200 kilometer. Maar het Nieuwe Jeruzalem is niet een letterlijke stad en haar vorm is niet letterlijk een kubus! Beide de vorm en de afmetingen zijn symbolisch.

De Allerheiligste van de tabernakel en de tempel in het Oude Testament had de vorm van een kubus, 20x20x20 el (1 Koningen 6:20). Gedurende de Oude Testament periode stond de ark in de Allerheiligste en de ark symboliseerde de woonplaats van God in al zijn heerlijkheid (1 Samuël 4:4; 2 Koningen 19:15; 1 Koningen 8:10-11). In het Nieuwe Testament symboliseert de Allerheiligste “de hemel”, de woonplaats van God (Hebreeën 9:12,24).

Het Nieuwe Jeruzalem in de vorm van een kubus.

Voor de wederkomst van Christus. Het Hemelse Jeruzalem (Galaten 4:26) als de tempel van God (2 Korintiërs 6:16; Efeziërs 2:22) en als het Nieuwe Jeruzalem in de vorm van de Allerheiligste in de tempel (Openbaring 21:16) zijn symbolen voor *de Kerk/Gemeente van gelovigen in haar ideale vorm* als de woonplaats van de levende God op de tegenwoordige aarde. De Gemeente (Kerk) wordt beschouwd als de woonplaats van God door zijn Geest (Efeziërs 2:19-22)!

Het getal 12 000 is het product van 3x4 x 10x10x10. Het getal 3 symboliseert: “God” (Matteüs 28:19). Het getal 4 symboliseert: “de wereld” met zijn vier windrichtingen (Openbaring 7:1). Het getal 12 symboliseert: “Gods volk” (Openbaring 21:12,14) en dus het resultaat van Gods werk van verlossing in de wereld. Het getal 10 symboliseert: “*het volledige getal op de aarde*”. De 10 meisjes (Matteüs 25:1) of 10 dienaren (Lukas 19:13) symboliseren: “alle mensen”. En het getal 10x10x10 symboliseert: “*de absolute en goddelijke volledige getal op aarde*” (Exodus 20:6; Jesaja 60:21-22). Dus, het getal 12 000 x 12 000 x 12 000 is een symbool en kan verwijzen naar “de volledige en volmaakte resultaat van het verlossingswerk van de Drie-enige God in alle volken op aarde en *in alle generaties*”! Een volledig getal wordt in elk generatie opnieuw bereikt (zie Romeinen 11:4-5). Geen enkel uitverkorene in de geschiedenis zal misleiden worden (Matteüs 24:24) en geen enkel uitverkorene zal verloren gaan (Johannes 10:28; Johannes 17:12)!

Na de wederkomst van Christus. “Het Nieuwe Jeruzalem” (Openbaring 21:1-2) in de vorm van een kubus (Openbaring 21:16) is een symbool van *de Gemeente/Kerk van gelovigen in haar uiteindelijke volmaakte vorm* als de woonplaats van God op de nieuwe aarde. Zij zal voor eeuwig met de heldere licht van Gods heerlijkheid blijven schitteren (Openbaring 21:3,11).

Het getal 12 000 x 12 000 x 12 000 is een symbool en kan de volledige en volmaakte resultaat van het werk van verlossing van de Drie-enige God in alle volken op aarde *door heel de wereldgeschiedenis heen* symboliseren! Het getal kan “alle uitverkoren gelovigen tussen de schepping en de vernieuwing van alle dingen” symboliseren. Het kan “de volheid van Israël” en “de volheid van de heidenen” symboliseren, een getal dat bij de wederkomst van Christus pas bereikt zal worden (Romeinen 11:25-26; 2 Timoteüs 2:19).

21:17 En hij mat (aoristus tijd) haar muur op: honderdvierenveertig el (breed), een mensenmaat, die ook de maat van een engel is.

21:18 En het bouwmetaal van de muur was jaspis en de stad was zuiver goud, gelijk aan zuiver glas. Zie de muur en de stad hierboven.

(8) De kostbare edelgesteente op de fundamenten (21:19-20)

21:19 En de fundamenten van de muur van de stad waren met allerlei edelgesteente versierd (voltooid tegenwoordige tijd). Het eerste fundament was jaspis, het tweede saffier, het derde chalcedon, het vierde smaragd,

21:20 het vijfde onyx, het zesde sardius, het zevende chrysoliet, het achtste beril, het negende topaas, het tiende chrysopraas, het elfde hyacint, het twaalfde amethyst. De twaalf fundamenten van de stadsmuren waren

versierd met elke soort van edelgesteente. De twaalf edelgesteenten waren van verschillende materialen en hadden verschillende kleuren. Hoewel zij overeenkomen met het edelgesteente in de borsttas van de hogepriester (Exodus 28:17-21; 39:10-14), er is er geen aanwijzing naar een verband met de hoge priester. De profeet Jesaja verwijst in het Oude Testament eerder naar de stad die God zou bouwen met stenen in schitterend zilverwit, met fundamenten van saffieren, met torens van kristal, met poorten van robijn en met muren van edelsteen (Jesaja 54:1,5,11-12). De namen die destijds aan dit edelgesteente gegeven werden komen niet altijd overeen met hun namen in de moderne tijd.

- Jaspis is een ondoorzichtig kwarts, gewoonlijk rood, geel, bruin, soms groen, blauw of wit van kleur. In de oudheid verwees jaspis naar meer soorten stenen dan waarnaar het vandaag verwijst. Hier is de kristalheldere jaspis misschien een opaal of een diamant. Jaspis wordt gebruikt om de heerlijke verschijning (uitstraling) van God (4:3), van de stad (21:11) en van de muur (21:18) te beschrijven.
- Saffier is een blauwe, doorschijnende edelsteen, maar in de oudheid was dat waarschijnlijk lapis lazuli. Saffier wordt gebruikt om het plaveisel onder Gods voeten (Exodus 24:9-11), het fundament van Jeruzalem (Jesaja 54:11) en de troon van God (Ezechiël 1:26) te beschrijven.
- Chalcedon wordt vandaag agaat, onyx, cornelian, enz. genoemd en is mogelijk groen of rood van kleur.
- Smaragd is een helder groen doorschijnend edelsteen. Smaragd wordt gebruikt om de regenboog rondom Gods troon (4:3) te beschrijven en is een symbool voor Gods verlossing en trouw.
- Sardonyx is een soort agaat.
- Sardius is een rode edelsteen. Sardius wordt gebruikt om de verschijning van God in Zijn functie als Rechter in het oordeel uit te drukken (4:3).
- Chrysoliet is een goudgeel topaas.
- Beril is een zegroen edelsteen.
- Topaas is een helder geel, min of meer doorschijnend edelsteen, die in de antieke tijd veelal voor het maken van zegels en juwelen gebruikt werd.
- Chrysopraas is een appelgroen edelsteen (een soort kwarts) met een fijnkorrelig hoornsteen structuur, die gekleurd wordt door nikkel oxide en licht doorlaat.
- Hyacint is een bloem en ook een edelsteen, waarschijnlijk donkerblauw van kleur. Hyacint wordt gebruikt om de borstplaten van paarden en ruiters te beschrijven (9:17).
- Amethyst is paars of blauw kwarts.

Het edelgesteente voor de wederkomst van Christus. De edelstenen zijn een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. Maar er is geen verwijzing in de Bijbel naar een specifieke betekenis voor elk van de edelstenen of hun kleuren. Samen symboliseren deze edelstenen de verbluffende aantrekkingskracht van de stad, de gemeenschap van Gods volk in de wereld. Het Nieuwe Jeruzalem (de Kerk/Gemeente) is het licht van de wereld evenals een stad op een berg dat niet verborgen kan blijven (Matteüs 5:14). Het is Gods gemeenschap van liefde die mensen wijst op de liefde van Christus (Johannes 13:34-35). En het is de gemeenschap dat de veelkleurige deugden van God verkondigt en uitstraalt (Efeziërs 3:10).

Het edelgesteente na de wederkomst van Christus. De edelstenen zijn ook een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat uiteindelijk bij de wederkomst van Christus op de nieuwe aarde neergedaald is. In de eeuwige staat blijft de Kerk/Gemeente voor eeuwig de Bruid van het Lam die blijft stralen, zonder smet of rimpel of iets dergelijks. Zij blijft voor eeuwig heilig en smetteloos (Efeziërs 5:27).

(9) De straten (21:21b; 22:2)

21:21 En de twaalf poorten waren twaalf parels. Elke poort apart bestond uit één parel, en de straat van de stad was zuiver goud, als doorzichtig glas. Het woord 'straat' of 'laan' staat in het enkelvoud, maar in de oorspronkelijke taal heeft het ook *collectieve betekenis*: elke straat of laan. De functie van een straat of laan is om gemakkelijk toegang te geven tot iets, in dit geval tot God.

Evenals de stad zijn de straten ook van zuiver goud. Dit moet symbolisch bedoeld zijn, omdat het doorzichtig is als glas. De doorzichtigheid toont aan dat er geen geestelijke of morele vuil is overgebleven dat de toegang tot God kan verhinderen. Alle zonden zijn betaald en verzoend.

De straten voor de wederkomst van Christus. De straten zijn een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. De straten symboliseren de gemakkelijke toegang tot de God van de Bijbel en de volmaakte en open aard van omgang met God. Bij de eerste komst van Christus werd het voorhangsel die de toegang tot God blokkeerde van boven tot beneden gescheurd (Matteüs 27:51). Vanaf die tijd hebben gelovigen vanuit de Joden en gelovigen vanuit de heidenen even gemakkelijk toegang tot God de Vader door de Heilige Geest (Efeziërs 2:18) en mogen zij met vrijmoedigheid God naderen (Efeziërs 3:12; Hebreeën 4:14-16).

De straten na de wederkomst van Christus. De straten zijn ook een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat uiteindelijk bij de wederkomst van Christus op de nieuwe aarde is neergedaald. Terwijl bij de eerste komst van Christus de toegang tot God een onzichtbare geestelijke ervaring was, zal het vanaf de wederkomst van Christus een zichtbare werkelijkheid zijn. De gelovigen zullen in de eeuwige staat God in Christus zien en zichtbaar met Hem omgaan.

(10) De tempel (21:22)

21:22 Ik zag geen tempel in haar, want de Heere, de almachtige God, is (onvoltooid tegenwoordige tijd) haar tempel, ook het Lam.

De tempel voor de eerste komst van Christus. Gedurende de oudtestamentische periode was de wolk van de heerlijkheid van God (de openbaring van Gods werkelijkheid, tegenwoordigheid en heerlijke kenmerken) beperkt tot de Allerheiligste in de tabernakel of tempel. Daar aanbaden Gods oudtestamentische volk God (Exodus 9:33; 40:34-38).

Gedurende de periode van de eerste tempel, werd Gods volk afgeschilderd als voortdurend wonend in een geestelijke zin in het voorhof van de tempel. D.w.z. zij hadden voortdurend omgang met God (Psalm 27:4; 36:8; 65:4). Daarom word de berg Sion (de tempelberg) voorgesteld als een berg die zich uitstrekt over de hele aarde (Jesaja 11:9)!

Nadat de tweede tempel samen met Jeruzalem werd vernietigd in 70 n.C., was de populaire verwachting van de Joden dat Jeruzalem met zijn tempel in het midden letterlijk herbouwd zou worden (gebaseerd op Jesaja 2:2-4).

Maar de profeten spraken over de herbouw van Jeruzalem en de tempel, niet in letterlijke zin, maar in termen dat de letterlijke betekenis ver overtrof (Jesaja 44:28; Ezechiël hfst. 40 to 48). *De oudtestamentische profeten dienden niet een herleving van het Joodse nationalisme, maar de uitverkorenen in Gods Nieuwe Testament (1 Petrus 1:1-2,9-12).* Zij profeteerden dat na de terugkeer van Israël uit de ballingschap (naar Assyrië en Babylon)(Ezechiël 37:15-28) naar het land van Israël:

- God Zijn Heilige Geest zou uitstorten op alle volken (Ezechiël 36:24-27; Joël 2:28; Handelingen 2:17-21).
- God een einde zou maken aan de letterlijke tempel en de godsdienstige ceremoniën daarmee verbonden (Psalm 40:6-7; Jesaja 1:13-18; 66:1-2; Jeremia 3:15-17; 6:19-20; 7:12-15; Amos 5:21-24; Maleachi 1:10-11; Hebrëen 10:1-21).
- God zou een toekomstige geestelijke tempel bouwen door de Messias Koning-Priester (Zacharia 6:12-13) en de aanbedding van God in Geest en waarheid uitbreiden van Jeruzalem tot aan het einde van de aarde (Johannes 4:21-24; Handelingen 1:8).
- God zou niet langer het aardse Jeruzalem, maar het Hemelse Jeruzalem tot brandpunt voor alle volken op de aarde maken (Jesaja 2:2-4; Hebrëen 11:10,16; 12:22-24; 13:14)!

De profeet Ezechiël noemde de toekomstige messiaanse stad: “De HEERE is daar” (Ezechiël 48:35) en de profeet Joël profeteerde: “De HEERE (Zelf) is een toevlucht voor Zijn volk en een vesting voor de Israëlieten.” “De HEERE woont op Zijn heilige berg. Jeruzalem zal een heiligdom zijn en vreemden (i.e. ongelovigen) zullen er niet meer doorheen trekken” (Joël 3:16-17).

De tempel voor de wederkomst van Christus. De afwezigheid van een letterlijke tempel is een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. Vanaf de eerste komst van Jezus Christus hebben godsdienstige gebouwen⁵ geen betekenis meer. Niet het tempelgebouw, maar Christus openbaarde volledig en volmaakt de zichtbare werkelijkheid, tegenwoordigheid en goddelijke kenmerken (heerlijkheid) van God aan de mensen (Matteüs 12:6; Johannes 1:14,18; Kolossenzen 1:15; 2:9). Toen Jezus Christus werd gekruisigd en gedood hield de letterlijke tempel van de Joden op enige betekenis te hebben (Matteüs 27:51; Johannes 2:13-22; Handelingen 7:48-49; 17:24-25). Nadat Jezus uit de dood opstond, stortte Hij Zijn Heilige Geest uit op Zijn volk en werd de christenen Gods geestelijke tempel. Gedurende de hele nieuwtestamentische periode is de Kerk/Gemeente (i.e. de gelovigen en niet de kerkgebouw) symbolisch de tempel waarin God door Zijn Geest woont (21:22; zie Efeziërs 2:19-22; 1 Petrus 2:5,9-10). Vanaf de eerste komst van Christus gaat omgang met God niet langer meer d.m.v. godsdienstige ceremoniën in een letterlijk tempelgebouw, maar alleen d.m.v. Geest en waarheid (Johannes 4:23-24). Er is geen ruimte meer voor een letterlijke en zeer beperkte aardse tempelgebouw (Handelingen 7:48-49; 17:24-28).

De tempel na de wederkomst van Christus. In de eeuwige staat zal de uitstraling van Gods majesteit en heerlijkheid niet beperkt blijven tot een bepaald plaats (i.e. een heilige stad⁶ met een heiligdom), maar zal overal zichtbaar gemanifesteerd worden in Zijn Gemeente (de gelovigen en niet een kerkgebouw)(21:11). En Gods volk zal hem direct en volmaakt aanbidden. Niet alleen zal God in de gemeenschap van Zijn volk (de Gemeente) wonen (21:3,11,16), maar ook zal de gemeenschap van Gods volk in God en in het Lam wonen (7:15; 21:22; zie Johannes 14:10-11; 17:20-26)! De HEERE God Almachtig en Jezus Christus zijn symbolisch en geestelijk hun tempel! God zal Zijn tent over hen heen spreiden en zij zullen Hem dag en nacht in Zijn tempel aanbidden (7:15), d.w.z., Hem direct en aanhoudend in Zijn tegenwoordigheid dienen. Dit is een beschrijving van de universele, aanhoudende en vertrouwelijke relatie tussen God en Zijn volk in de eeuwige staat.

Vraag. Waarom is er geen tempel in het Nieuwe Jeruzalem?

Voor de komst van Christus. Gedurende de Oude Testament periode werd de tempel als de woonplaats van God beschouwd. De heerlijkheid van God in de wolk overdag en in het vuur 's nachts werd beschouwd als wonende tussen de twee cherubs op de ark van het verbond in de Allerheiligste van de tempel (Exodus 25:22; Exodus 40:34-38; 1 Samuël 4:4; 2 Koningen 19:15). In het Oude Testament werd de uitstraling van de heerlijkheid van God beperkt tot de

⁵ Godsdienstige gebouwen: tempels, kerkgebouwen, moskees, heiligdommen van alle godsdiensten

⁶ Zgn. heilige steden als Jeruzalem, Varanasi, Bodh Gaja, Mekka, Salt Lake City, enz.

Allerheiligste van de tempel. Maar de profeet Jesaja profeteerde al dat God Zelf het heiligdom zou zijn voor gelovigen en gehoorzamen. Hij zou ook een steen zijn waaraan men zich stoot en dat angst en verschrikking zou brengen voor ongelovigen en ongehoorzamen (Jesaja 8:13-14).

Na de eerste komst van Christus. De tempel is opgehouden het zichtbare symbool van Gods woning te zijn (Johannes 2:19; Handelingen 7:44-50; Handelingen 17:24-25). Het voorhangsel in de tempel was van boven tot onder in tweeën gescheurd (Matteüs 27:51) en symboliseerde dat iedereen die in Jezus Christus geloofde nu door de Heilige Geest direct toegang tot God had (Efeziërs 2:18; Efeziërs 3:12; Hebreeëen 4:14-16). Van een Bijbels gezichtspunt zijn er in heel de wereld geen heilige plaatsen of godsdienstige gebouwen meer die als Gods woning beschouwd dienen te worden!

Na de komst van Jezus Christus is de Gemeenschap of Gemeente van gelovigen (de Kerk) “de tempel van God” en “de plaats waar God door zijn Geest woont (2 Korintiërs 6:16; Efeziërs 2:22; 1 Petrus 2:5). En de uitstraling van de heerlijkheid van God is nu zichtbaar in de (gelovigen van de) Gemeente (de Kerk) (2 Korintiërs 3:18; Matteüs 5:16).

Na de wederkomst van Christus. Na de wederkomst van Christus wordt de situatie omgekeerd. Dan zal God in Jezus Christus het heiligdom of zichtbare tempel van het Nieuwe Jeruzalem zijn. De Gemeente (de Kerk) van Jezus Christus zal in God wonen die Zich in Jezus Christus geopenbaard heeft. Dan zal Kolossenzen 3:3-4⁷ niet langer een verborgen werkelijkheid zijn. Wat Jesaja profeteerde zal dan de vervulde werkelijkheid zijn: “God is hun heiligdom geworden, de plaats waar de gelovigen voor eeuwig wonen en schuilen en Hem aanbidden en dienen”. En de uitstraling van de heerlijkheid van God zal de hele nieuwe aarde overheersen.

(11) Het licht (21:23; 22:5)

21:23 En de stad heeft (tegenwoordige tijd) de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen (aanvoegende wijs, tegenwoordige tijd), want de heerlijkheid van God verlicht haar eens en voor altijd (aoristus tijd), en het Lam (is) haar lamp. Het Nieuwe Jeruzalem zal niet meer het licht van de zon en de maan nodig hebben. Ook niet het kunstmatige licht van lampen, omdat God in Christus hun Licht zal zijn.

Het licht bij de eerste komst van Christus. Bij de eerste komst van Christus “was Christus het waarachtige licht, dat in de wereld kwam en ieder mens verlichte” (Johannes 1:9). Dit betekent niet dat Christus ieder mens ging redden. In Johannes 1:9 leert de Bijbel niet de universele verlossing en in Johannes 1:29 leert het ook niet de universele verzoening. Het licht dat Christus tot ieder mens brengt is de kennis dat God echt bestaat en bepaalde kennis over de natuur van God (Romeinen 1:19-20; 2:15). En Hij geeft aan ieder mens die het evangelie hoort een bepaalde kennis over Gods plan van verlossing. Niemand kan later zich verontschuldigen (Romeinen 3:19-20). Ten spijt hiervan zijn er vele mensen die de duisternis verkiezen (Johannes 1:5,10-11). *Er is dus een verlichting die niet tot verlossing leidt (Hebreeëen 6:4-6)!* De verlichting die wel tot verlossing leidt is puur genade (2 Korintiërs 4:6)

Het verwachte Licht kwam tot het volk van Israël (Matteüs 4:16-17; Johannes 1:9-11), maar alleen een overblijfsel van hen hebben hun vertrouwen in dat Licht gesteld (Johannes 12:35-41). Dat Licht kwam ook tot de heidense volken (Handelingen 13:47; 26:23) en zij die door puur genade bestemd waren voor het eeuwige leven geloofden in dat Licht (Handelingen 13:48). En zij wandelden in het licht (Efeziërs 5:8-9; 1 Johannes 1:5,7; 2:9-10). Dit is dat aspect van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. De gemeenschap van Gods volk (de Kerk/Gemeente) hebben Jezus Christus als hun Licht.

Terwijl het woord ‘leven’ Gods attributen of goddelijke kenmerken vertegenwoordigt, vertegenwoordigt het woord ‘licht’ de volkomen en volmaakte openbaring van Gods attributen (Johannes 1:4-9; 3:19-21; 8:12; 2 Korintiërs 4:6). Jezus Christus is het Licht van de wereld, d.w.z., de zichtbare openbaring van de onzichtbare God (Kolossenzen 1:15; 2:9), de openbaring van wie God is en van wat God zegt en doet. Christus is het Licht van de wereld (Johannes 8:12) en verdrijft de duisternis van onkunde, ellende, schuld, schaamte morele verloederingen gerechtelijke perversie (verdraaiing). Omdat Hij de ware en verlossende kennis van God en Zijn attributen als gerechtigheid en heiligheid aan gelovigen openbaart, wordt Hij specifiek de lamp van de stad genoemd (21:23).

Het licht voor de wederkomst van Christus. Het licht is een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. Gedurende de oudtestamentische periode verwachtte Gods volk het komende Licht, de Messias (Jesaja 9:2; 42:6; 49:6; zie Matteüs 4:16; handelingen 13:47). Jesaja had al geprofeteerd dat de zon en de maan niet meer het licht van het Nieuwe Jeruzalem zou zijn, maar het eeuwigdurende en heerlijke licht van de Heer Zelf (Jesaja 60:19), het licht van Zijn recht, gerechtigheid, en verlossing (Jesaja 51:4-6). Mensen vanuit alle landen in de wereld zullen door dit licht aangetrokken worden (Jesaja 60:1-3) en in haar licht wandelen (Jesaja 2:5). Hij sprak over dat aspect van het Nieuwe Jeruzalem dat neerdaalt in de tegenwoordige tijd.

Het licht na de wederkomst van Christus. Bij de wederkomst van Christus zal het natuurlijke licht van de zon, aan en sterren tot een einde komen (Matteüs 24:29,35). Omdat God in Christus dan zichtbaar tegenwoordig op de nieuwe aarde zal zijn, wonend tussen zijn verlost volk, zal er nooit meer fysieke, morele of geestelijke duisternis zijn! Het licht van het Nieuwe Jeruzalem op de nieuwe aarde zal de aanhoudende, volmaakte en zichtbare openbaring van Gods attributen of goddelijke kenmerken zijn. Voor de wederkomst leefden gelovigen door het geloof en niet door aanschouwen

⁷ Kolossenzen 3:3-4. “Uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus geopenbaard zal worden. Die ons leven is, dan zult ook u met hem geopenbaard worden in heerlijkheid.”

(2 Korintiërs 4:18; 5:7), maar na de wederkomst van Christus zullen zij Jezus Christus en Zijn goddelijke kenmerken van aangezicht tot aangezicht zien (22:4; zie Johannes 17:24; 1 Johannes 3:2)! In Gods tegenwoordigheid op de nieuwe aarde kan er geen duisternis meer zijn.

Vraag. Waarom is er geen zon, maan of lichten in het Nieuwe Jeruzalem?

Er zal geen zon of maan of lichten in de stad meer zijn, omdat God Zelf in Christus haar Licht zal zijn. Het Lam, Jezus Christus, wordt uitdrukkelijk “haar Licht” genoemd.

Voor de wederkomst van Christus. Christus is het Licht van de wereld (Johannes 8:12), omdat Hij de onzichtbare God zichtbaar aan mensen heeft geopenbaard (Johannes 1:4-5; Johannes 14:9; 2 Korintiërs 4:6; Kolossenzen 1:15) en ook omdat Hij de ware en reddende kennis van God aan gelovigen heeft gebracht (Matteüs 11:27; Johannes 8:19). Nu is Jezus Christus in de hemel en gelovigen zien Hem met hun geestelijke ogen.

Na de wederkomst van Christus. Christus zal het Licht en Lamp van het Nieuwe Jeruzalem op de nieuwe aarde zijn (Openbaring 21:23), omdat Hij voortdurend het zichtbare gezicht en volmaakte kenmerken van God zichtbaar aan de gelovigen zal tonen. God is Geest en Hij woont door Jezus Christus zichtbaar tussen de gelovigen op de nieuwe aarde (Openbaring 21:3). Dan zullen gelovigen Jezus Christus ook met de ogen van hun opstandinglichamen kunnen zien (Openbaring 22:4)!

(12) De volken (21:24-26)

21:24 En de naties (HSV voegt toe: die zalig worden) zullen (toekomende tijd) in haar licht wandelen, en de koningen van de aarde brengen (onvoltooid tegenwoordige tijd) hun heerlijkheid en eer erin.

De volken voor de wederkomst van Christus. Jesaja profeteerde al dat de volken zouden wandelen in het licht van Sion, de stad van God (21:24; zie Jesaja 60:3) en de koningen van de aarde zouden hun heerlijkheid en eer in de stad brengen (21:24,26; zie Jesaja 60:5,10-14). Hij sprak over dat aspect van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. Zowel de volken als hun heerlijkheid zouden de gemeenschap van Gods volk binnentreden.

Bij Zijn eerste komst heeft Christus de satan gebonden en hij is nu bezig om mensen vanuit alle volken in de wereld in Zijn Koninkrijk te trekken (5:9-10; 20:3; Matteüs 28:18-19; Johannes 12:31-32; Romeinen 10:12-13; 1 Korintiërs 12:12-13; Galaten 3:28; Efeziërs 2:11-22; 3:3-6; Kolossenzen 3:11; 1 Petrus 2:9-10). Dit is een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt. Mensen van elk volk op de aarde zullen in het licht van het Nieuwe Jeruzalem (de Kerk/Gemeente) wandelen (Jesaja 9:2; 42:6; 49:6; 60:3,19; Maleachi 4:2; Galaten 4:26).

De bekering en christianiseren van de heidense volken brengt enorme tijdelijke zegeningen met zich mee, als bv. goede en transparante regeringen, onderwijs, gezondheid en sociale diensten, recht, massa communicatie, betere werkgelegenheid, betere levensomstandigheden, aantrekkelijke kunst, muziek, dans, gezonde sport, en ontspanning. Deze zijn gezonde vruchten van gezonde bomen en dragen bij tot de uitbreiding van Gods Koninkrijk! Niettemin, voor de wederkomst van Christus zal dit nog niet de volkomen en volmaakte situatie op de aarde worden. De geschiedenis leert dat waar ook al Christus en het evangelie weer verworpen wordt, ook deze gezonde vruchten weer verdwijnen!

De volken na de wederkomst van Christus. Bij de wederkomst van Christus zal dit wel de volkomen en volmaakte situatie op de nieuwe aarde zijn! Wanneer het Nieuwe Jeruzalem op de nieuwe aarde neergedaald is, dan zullen mensen uit elke stam, taal en natie voor eeuwig in de stad wonen, d.w.z., deel zijn van de gemeenschap van Gods volk (de Kerk/Gemeente)(5:9-10). De mensen zullen niet allemaal dezelfde zijn. Er zal een groot verscheidenheid van volken met verschillende persoonlijkheden, gaven en vermogens zijn. Het beeld van God zal volkomen hersteld zijn in elk gelovige en allen zullen samen Gods beeld reflecteren. Degene van wie de namen in het boek van het leven geschreven staan (20:15) zullen in het Nieuwe Jeruzalem zijn. Ook “hun werken volgen met hen” in het Nieuwe Jeruzalem (14:13; zie 1 Korintiërs 3:12-15)! Wat ook al in hun persoonlijkheid, werken en cultuur de toets van het vuur van het oordeel heeft kunnen weerstaan, zal in het Nieuwe Jeruzalem zijn. Alles wat waar, eerbaar, rechtvaardig, rein, liefelijk, welluidend, deugd en prijzenswaardig is (Filippenzen 4:8), zal in het Nieuwe Jeruzalem zijn. Denk aan de wetenschappelijke uitvindingen, bekwaamheden, muziek, liederen, poëzie, kunst en geschreven werken die God verheerlijken. Gods volk zal al deze heerlijkheid en eer dat Gods beeld weerspiegelen (Efeziërs 4:24) en al Gods veelkleurige zegeningen (Efeziërs 1:3) in het Nieuwe Jeruzalem inbrengen! Dus de gemeenschap van Gods volk in de eeuwige staat zal niet een uniforme groep mensen zijn, maar zal gekenmerkt worden door verscheidenheid, veelkleurige wijsheid, bekwaamheden en schoonheden!

21:25 En haar poorten zullen overdag nooit gesloten worden (aanvoegende wijs, aoristus tijd), want daar zal (toekomende tijd) geen nacht zijn.

21:26 En zij zullen de heerlijkheid en de eer van de naties daarin brengen (Grieks: fero, oiso, enegka) (toekomende tijd).

Vraag. Wie zijn de volken in het Nieuwe Jeruzalem en wat brengen zij met zich mee?

Voor de wederkomst van Christus. Ontelbaar vele mensen in alle volken en talen zullen Jezus Christus aannemen als Verlosser en Heer. Zij zullen het open smalle poort binnengaan en het smalle weg bewandelen (Matteüs 7:13-14). Zij zullen de rijkdom van hun eigen volk in het Hemelse Jeruzalem (de wereldwijde Gemeente of Kerk) inbrengen (Jesaja 60:11) en aansluiten bij de wereldwijde Gemeente (Kerk) van Jezus Christus (Matteüs 24:14; Openbaring 5:9-10). Zij zullen God door Jezus Christus aanbidden en dienen door middel van alle dingen die goed en moreel zijn in hun wetenschap (landbouw projecten, medische projecten, sociale projecten, enz.), cultuur (muziek, poëzie, dans, kunst, enz.) en persoonlijk leven (persoonlijkheden, karakter eigenschappen, talenten, geestesgaven, enz.).

Na de wederkomst van Christus. Wanneer het Hemelse Jeruzalem als het Nieuwe Jeruzalem op de nieuwe aarde neergedaald is, zullen mensen uit elke land, volk, stam en taal voor eeuwig een deel uitmaken van Gods gelovige volk (de Gemeente of Kerk) op de nieuwe aarde. Er zal een groot verscheidenheid van gelovigen en een geweldige verscheidenheid van pracht op de nieuwe aarde zijn! Alles in hun verworvenheden, cultuur en persoonlijk leven die de toets van het vuur op de laatste oordeelsdag heeft weerstaan (Matteüs 3:11-12; Matteüs 13:40-43; 1 Korintiërs 3:12-15; 2 Petrus 3:10), zal met hun meekomen in het Nieuwe Jeruzalem. “Alles wat waar is, alles wat edel is, alles wat rechtvaardig is, alles wat zuiver is, alles wat lieflijk is, alles wat eervol is, kortom, alles wat deugdzaam is en lof verdient (Filippenzen 4:8), alles wat “uit God, door God en voor God” gedaan werd (Romeinen 11:36; Johannes 15:5) zal niet tevergeefs zijn (1 Korintiërs 15:58), maar zal hen in het Nieuwe Jeruzalem vergezellen (Openbaring 14:13)! Denk aan de ontelbare voorheen verloren mensen uit elke land, volk, taal of stam die nu gered zijn (Openbaring 5:9-10). Denk aan zoveel mensen met lieflijke persoonlijkheden en karakters. Denk aan alle muziek, zang en dans en allerlei wetenschap, kunst en geschreven werken die God verheerlijken. Niets wat goddeloos of onrechtvaardig is zal in het Nieuwe Jeruzalem binnenkomen (21:27). Alleen zij die in het boek van het leven van het Lam staan zullen voor eeuwig op de nieuwe aarde wonen (20:15).

(13) Wie binnengesloten en wie buitengesloten wordt (21:27)

21:27 Al wat onrein is, zal er niet inkomen (aanvoegende wijs, aoristus tijd), en ook niemand die zich bezighoudt (onvoltooid tegenwoordige tijd) met gruwelen en leugens, maar alleen zij die geschreven zijn (voltooid tegenwoordige tijd) in het boek des levens van het Lam.

Het Nieuwe Jeruzalem voor de wederkomst van Christus. Het Koninkrijk van God in zijn tegenwoordige fase heeft een gemengd karakter: naamchristenen associëren zich met echte christenen (Matteüs 13:24-30,36-43). Maar het Hemelse Jeruzalem bestaat alleen uit echte gelovigen die enerzijds nog op de aarde wonen (de eerstgeborenen) van wie de namen in de hemel opgetekend staan en anderzijds als gestorven christenen nu met God, Christus en de engelen in de hemel wonen (Hebreeën 12:22-24).

Alle goddeloze en onrechtvaardige mensen worden door de engelen die bij de poorten waken buiten het Nieuwe Jeruzalem gehouden (21:12). De twaalf engelen of boodschappers vertegenwoordigen behalve echte engelen in de tegenwoordige tijd de getrouwe dienaren van het ware evangelie (3x4=12). Christus is nu bezig om Zijn Kerk/Gemeente te reinigen door de gelovigen te snoeien en de ongelovigen af te snijden. Enerzijds snoeit Hij de vruchteloze werken van de gelovigen opdat zij meer en betere vruchten zullen dragen (Johannes 15:2). Anderzijds neemt Hij de ranken die nooit vruchten hebben gedragen weg (Johannes 15:6). De leiders van de gemeenten mogen niet de naamchristenen van de gemeente afsnijden, omdat zij niet in hun harten kunnen zien (Matteüs 13:24-30,26-43), maar zij moeten wel tucht uitoefenen wanneer er spraken is van duidelijk zonde (1 Korintiërs 5:9-13). Dit is een onderdeel van het Nieuwe Jeruzalem dat in de tegenwoordige tijd van God uit de hemel op de aarde neerdaalt.

Het Nieuwe Jeruzalem na de wederkomst van Christus. Bij de wederkomst van Christus zullen Christus en Zijn engelen alle struikelblokken en hen die de wetteloosheid doen uit Zijn Koninkrijk wieden en de vurige oven van de hel werpen (Matteüs 13:41-42). Niets dat onrein is zal ooit het Nieuwe Jeruzalem in haar finale fase op de nieuwe aarde mogen binnenkomen! Alle goddeloze en onrechtvaardig mensen zullen samen met hun boze werken in de poel die van vuur en zwavel brand geworpen worden (21:8). Ook zullen de naamchristenen die voor de wederkomst van Christus in Gods volk binnengeslopen zijn, de eeuwige straf ondergaan (Judas 1:4,7; Matteüs 13:49-50). Maar echte christenen van wie de namen in het boek van het leven van het Lam opgetekend staan (3:5; 13:8; 17:8; 20:15) hebben niets te vrezen. Hun zekerheid van verlossing staat voor eeuwig vast (Matteüs 13:43; Johannes 10:28).

(14) Verschillende gezichtspunten over de stad (21:2)

Het futurist gezichtspunt. Het Nieuwe Jeruzalem en de Bruid zijn identiek (21:9-10) maar alleen in de zin dat het Nieuwe Jeruzalem *letterlijk de verblijfplaats* van de bruid is. De stad zal *letterlijk* 1500x1500x1500 mijlen (2200x2200x2200 kilometer) in afmetingen zijn en dan in *de vorm van een piramide*. Het licht zal alleen in de stad aanwezig zijn, maar niet in de delen die buiten de stad op de nieuwe aarde liggen, want daar zal het wel dag en nacht zijn. De stad is *letterlijk* van goud gemaakt, dus, zullen de verlost in paleizen van transparant goud wonen (Larkin)!

De correcte uitleg. Het Nieuwe Jeruzalem is niet een letterlijke stad, maar een ander symbool voor de bruid, de gemeenschap van Gods volk. Ook de afmetingen zijn niet letterlijk, maar symbolisch voor God Die in hun midden woont (de kubus, 1 Koningen 6:20). De zichtbare tegenwoordigheid van God is niet beperkt tot de letterlijke stad ergens op de nieuwe aarde, maar is overal op de nieuwe aarde waar de gemeenschap van Gods volk ook al mag wonen. De

zichtbare tegenwoordigheid van God maakt het licht van de zon, maan en sterren op de nieuwe aarde overbodig (21:23; Matteüs 24:29,35).

(15) Verschillende gezichtspunten over de volken (21:24-27)

Het futurist gezichtspunt. De volken zijn alleen de heidense volken (het Joodse volk is niet daarbij ingesloten). Zij zullen buiten de muren van de letterlijke stad wonen, terwijl de Joden binnen de stad zullen wonen. Mensen zullen op de nieuwe aarde zich vermenigvuldigen en de nieuwe aarde weer bevolken. Als dat niet Gods bedoeling was, dan heeft één type in de Schrift (Noachs ark) geen antitype. Nadat deze nieuwe aarde vol geworden is, zal God beginnen om de andere planeten te bevolken. De mensen op de nieuwe aarde zijn alleen 'de eerstelingen' van Gods schepselen (Jakobus 1:18). Het tegenwoordige menselijke ras is alleen maar het begin van dingen die nog in het universum moeten gebeuren (Jesaja 9:6) (Larkin).

De correcte uitleg. De volken zijn de gelovigen in Jezus Christus in alle volken, talen, stammen en natiën op de aarde (ingesloten de Joden) (5:9-10; zie Matteüs 28:19). Zij zullen met God in de gemeenschap van Gods volk (gesymboliseerd in het Nieuwe Jeruzalem) op de nieuwe aarde wonen. En zij zullen alles wat de toets van Gods vuur van oordeel heeft weerstaan in het Nieuwe Jeruzalem inbrengen (1 Korintiërs 3:11-15).